LitNet Akademies Jaargang 23, Nommer 2, 2026, ISSN 1995-5928
https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Buitelandsebeleidsbeginsels van Donald Trump: Deel 1

Riaan Eksteen

Riaan Eksteen, navorsingsgenoot, Departement Politieke Studie en Regeerkunde, Universiteit van die Vrystaat

Opsomming

Die doel met hierdie tweeledige ondersoek is om, in die eerste deel, Donald Trump se opvatting van buitelandsebeleidsbeginsels aan te dui en te ontleed. In die tweede deel word aandag geskenk aan sy hantering van buitelandse aangeleenthede en toepassing van die beginsel van Amerika Eerste. Aan die hand van kwalitatiewe navorsing word die omvang en impak van Trump se onortodokse benadering tot en toepassing van buitelandse beleid ontleed. Hierdie ondersoek steun op ’n literatuuroorsig van belangwekkende verwikkelinge in die VSA se buitelandse betrekkinge gedurende albei Trump se ampstermyne. Kernbronne is gebruik, insluitende primêre bronne soos verklarings en aankondigings deur Trump self, asook deur tersaaklike staats-instellings. Ander bronne sluit artikels in wat deurlopend in publikasies in die openbare domein verskyn en waarin sienswyses van gesaghebbendes oor buitelandse aangeleenthede gestel word. Laasgenoemde bronne is onmisbaar om die daagliks ontvouende gevolge van Trump se optredes en besluite te interpreteer en te begryp. Gevolglik kan die ingewikkelde en dikwels onsekere gevolge van Trump se buitelandse beleid en sy optredes bepaal word soos nuwe verwikkelinge deurentyd op mekaar volg. Die hoofbevindings beklemtoon die kontraktuele aard van die beleid en die strategies belangrike rol wat ekonomiese en finansiële oorwegings speel waarmee Trump die VSA se nasionale belange bevorder en beskerm. Daar is ook beduidende uitdagings wat die VSA in die gesig staar in die uitvoering van ’n heel nuwe benadering tot diplomasie, met ineengestrengelde gevolge vir die land en sy internasionale gespreksgenote.

Trefwoorde: Amerika Eerste; Arabiese state; buitelandse beleid; buitelandse hulp; Demokrate; diplomasie; Europese Unie; Hooggeregshof; Israel; Kongres; MAGA; nasionale belange; nasionale veiligheidstrategie; Navo; Republikeine; Marco Rubio; transaksioneel; Donald Trump; uitvoerende bevele

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Abstract

Foreign policy principles of President Donald Trump: Part 1

Please note at the outset that the cut-off date for incidents and analysis relating to both parts of this two-part paper was 31 March 2026.

This examination consists of two parts. The first assesses Donald Trump's understanding of foreign policy fundamentals. In contrast, the second evaluates his management of US foreign relations under the America First strategy. It covers various international issues, including tariffs, sanctions and relations with entities like the EU, Russia, China and Iran. The analysis is grounded in a comprehensive literature review of US international relations during Trump's presidency and employs analytical frameworks to understand the implications of his policies. It also considers the roles of Congress and the Supreme Court, highlighting the complexities and challenges of the USA's diplomatic strategies.

Since Trump began his second term in January 2025, his America First foreign policy has prompted a significant transformation in the USA's global position, as the US relinquishes conventional obligations to pursue its immediate self-interest. The extensive system of alliances, treaties and foreign assistance initiatives established by the US after the Second World War is undergoing significant modification or outright elimination. Since January the US has reduced humanitarian and development aid by tens of billions of dollars, withdrawn from significant agreements such as the Paris climate accord, and limited reporting on human rights violations. Entire government agencies have been depleted. A more personalised approach prevails, largely contingent on the caprices of Donald Trump, whose foreign policy embodies a more severe, parsimonious and unforgiving stance.

He criticised the USA's European allies as "freeloaders" and "delinquents", yet achieved what his predecessors could not by compelling them to increase their defence expenditure. He started by following a more robust programme. Two profound grievances informed his perspective. The first concern was that the USA was maintaining international rules and alliances at the expense of regular residents, who financed the nation's foreign engagements through taxes and sacrificed their children in its conflicts. The second point was that the USA was being economically exploited. This notion, mostly dismissed by economists, posits that the USA was adversely affected by importing far more than it exported. In pursuing his foreign policy goals, Trump focuses on swift agreements similar to corporate acquisitions, and prioritising homeland security and immigration concerns. These initiatives often occur without Congressional input, relying heavily on trusted advisors while sidelining career diplomats.

Trump views trade agreements as economic advantages that boost the stock market and benefit Americans, although some may take years to affect living costs. His administration argues that traditional diplomacy hinders effectiveness, and advocates a streamlined approach that allows direct presidential engagement with foreign leaders, bypassing bureaucratic constraints. In this process, Secretary of State Marco Rubio plays a key role. Trump's unequivocal departure from conventional diplomacy is a salient characteristic of his foreign policy. He prioritises national interests and employs disruptive tactics, resulting in judgments that pose enduring challenges to the USA's international stature.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

By the conclusion of his second term's inaugural year some of his actions have already proved to be irrevocable, making a return to the previous state in Washington improbable. 2025 was marked by global changes, with Trump as the central figure. From tariffs and the trade war to efforts at mediation in numerous global disputes he has been ubiquitous in newspaper headlines and in the considerations of foreign leaders navigating a markedly different White House during a tumultuous period. His methodology of foreign relations can be encapsulated as follows: He perceives the world from a commercial perspective.

The National Security Strategy of 2025 outlines Trump's assertive global agenda. It aims for the USA to dominate in Latin America and Asia, while focusing less on Europe. Rejecting isolationism, Trump reshapes internationalism to align with his ideals, utilising personal diplomacy and expanding executive powers. His approach raises concerns about undermining post-World War II multilateral frameworks, putting international stability and collaboration at risk. Trump's unconventional, unilateral tactics, including a contentious trade war, have garnered significant authority, with Congress ceding power to the presidency. Scholars warn of potential adverse effects on global diplomacy, as Trump's legacy may persist beyond his presidency, influencing future executive authority and international relations. Conventional Republican politicians hesitate to support alternative ideas due to fears of right-wing backlash, leading to their potential irrelevance and defeat in upcoming elections.

By March 2026, Trump had already issued over 400 executive orders, bypassing Congress and challenging its spending authority. His focus on international relations, including trade agreements and stances against countries like Venezuela, aims to enhance his legacy but detracts from domestic issues. A Quinnipiac survey shows mixed approval for his foreign policy, with 54% disapproving. Strategists believe the economy will be a more significant factor in the 2026 mid-term elections than Trump's foreign policy effectiveness will be. His actions have already made him a prominent figure in global affairs and are reshaping the USA's role on the world stage. Foreign leaders have begun adopting a different approach toward Trump to navigate a new diplomatic landscape. Trump's foreign policy treats international relations as deal-making in which economic leverage is the primary instrument of power, a logic that makes geoeconomics central to US strategy. Economic and financial instruments are deployed not as adjuncts to diplomacy, but as core tools to secure prosperity for the USA and shape the strategic environment. Geoeconomics, understood as the purposeful use of economic instruments to achieve geopolitical goals, aligns with Trump's organising principle that economic security is national security which in turn is vital to protecting and enhancing the national interests of the USA. The result is a foreign policy in which alliances, regional deals, and even conflict management are evaluated by their contribution to growth, jobs and industrial capacity.

Consequently, by elevating geoeconomic competition, Trump's transactional approach reinforces the USA's economic security. His America First foreign policy operationalises a distinctly transactional logic in which economic statecraft serves as the primary currency of influence, thereby recasting traditional security and alliance politics as ongoing negotiations over material advantage and burden-sharing. By following this approach, his policies aim to constrain strategic rivals and re-embed the USA's prosperity at the core of a more contingent, deal-driven international order.

Keywords: America First; Arab states; Congress; Democrats; diplomacy; European Union; executive orders; foreign aid; foreign policy; Israel; MAGA; national interests; national security strategy; NATO; Republicans; Marco Rubio; Supreme Court; transactional; Donald Trump

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

1. Inleiding

Let asseblief uit die staanspoor op die feit dat die afsnydatum rakende gebeure en ontledings in albei dele van hierdie tweeledige reeks artikels 31 Maart 2026 was.

President Donald Trump se buitelandse beleid kom as onvoorspelbaar voor. Dit is sy soms vae definisie van wat in die VSA se nasionale belange is wat dit so moeilik maak om sy buitelandse beleid te ontleed. Hy pas nou toe wat hy tydens sy verkiesingsveldtogte voor sy eerste en tweede termyne onderneem het en waarvoor hy toe beide kere verkies is (Zurcher en Geoghegan 2025). Daarom is sy hoofbekommernis slegs hoe aanvaarbaar sy verkiesingsbeloftes vir sy volgelinge is en hoe dit sy magsbasis tuis raak (Lamont e.a. 2025). Wanneer na die onderskeie verwante aspekte hiervan gekyk word, is dit maklik om dit as belaglik af te maak omdat daar dan net ag geslaan word op die "hoe" van sy optredes omdat hy tegelykertyd die hoofformuleerder van buitelandse beleid en die land se hoofdiplomaat is wat swaar steun op persoonlike diplomasie. Eintlik kom dit op eiehandigheid neer, met sy besondere styl asook sy unieke wispelturigheid en uitsonderlike temperament, wat uitloop op ongeduld en selfs 'n kort aandagspan wanneer hy buitelandse aangeleenthede hanteer. Daarenteen is hy in sy element wanneer hy diplomasie kan beoefen op grond van sy transaksionele benadering tot buitelandse aangeleenthede wat voordele vir sy land kan inhou. Wanneer die "hoe" gesprekke en ontledings oorheers, gaan die "waarom" dikwels verlore. Boekdele kan aan die "hoe" en sy styl gewy word en veral die onbesonne stellings wat hy al in daardie prosesse kwytgeraak het. Dikwels vervleg hy onwaarhede doelbewus of by implikasie in sy toesprake of tydens vraag-en-antwoordgeleenthede. Hy is ook bekend daarvoor dat hy oordryf. Daarom is dit nie moeilik om sy beleidsrigtings voor die voet as onsinnig af te maak wanneer slegs die "hoe" bekyk word nie. Hierdie "hoe" slaan op sy krasse woordkeuses, aggressiwiteit wat spruit uit sy vinnige humeur en sy oordrewe selfbelang en beheptheid om sy eie belangrikheid voorop te stel. Daarenteen kry die "waarom" betekenis met die toepassing van die beginsels waarmee hy fasette van sy beleid suksesvol aanwend en afhandel. Vir hom gaan dit om te wen en nie om oor die agteruitgang van sy land te waak nie. Maar waaroor gaan die "waarom"? Hierop is daar nie eenvoudige verduidelikings of antwoorde nie. Soos met alle optredes en besluite is daar gevolge. Beide die positiewes en negatiewes verg aandag. Eers dán kry Trump se benadering tot buitelandse aangeleenthede betekenis.

Hermann en Ozkececi-Taner (2011) lê in hulle hoofstuk "The experiment and foreign policy decision making" in die *Cambridge handbook of experimental political science* (Drucker 2011) besonder klem op Snyder, Bruck en Sapin (2003) se betoog dat individue en prosesse in internasionale aangeleenthede saak maak. Trump se buitelandse beleidsbesluitneming pas by talle van die drie skrywers se kernbewerings in. In sý geval word dit omskep in 'n buitengewoon verpersoonlikte, leiergesentreerde proses waarin 'n klein binnekring, 'n verswakte interagentskapstelsel en 'n faksionaliseerde burokrasie tussen sy persepsies en konkrete buitelandse beleidsaksies probeer bemiddel Trump se buitelandse beleidsbesluitneming kan ook geïnterpreteer word as 'n stelselmatige verwerping van die tegnokratiese styl wat Allison en Zelikow (1971) as die normale agtergrond van die VSA se nasionale veiligheidsbeleid beskou.

In die afdelings wat hierna volg, word Trump se benadering tot buitelandse aangeleenthede beskryf; sy uitvoerende bevele wat op buitelandse beleid van toepassing is, word uiteengesit saam met die rol wat sy minister van buitelandse sake, Marco Rubio, vervul; die beëindiging van buitelandse hulpprogramme word bespreek; die binnekring van Trump en sy kabinet geniet aandag; die nuwe era van diplomasie word verduidelik; die wisselwerking tussen binnelandse

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

en buitelandse beleid geniet aandag; die nuwe rol van die VSA in buitelandse aangeleenthede word bespreek; die begrip *Peace through strength* en die nuwe nasionale veiligheidstrategie word ontleed; die onderskeie rolle van die Kongres en die Hooggeregshof met betrekking tot Trump se buitelandsebeleidmaatreëls word bespreek; en die positiewe en negatiewe aspekte van Trump se buitelandsebeleidsoptredes word uitgewys. Hierdie artikel voer aan dat die Hooggeregshof toenemend ’n sentrale rol speel in die beperking van uitvoerende oorheersing in buitelandse sake onder die Trump-administrasie. Dit bevestig ’n verskuiwing in regterlike gesag teenoor optredes van die uitvoerende gesag wat reeds onder George W. Bush begin het (Eksteen 2019a).

’n Toenemende aantal studies gebruik empiriese metodes en gestruktureerde gevallestudies om Trump se buitelandse beleid in sy tweede termyn te ontleed. ’n Eerste groep neem die Nasionale-veiligheidstrategie (NVS) van November 2025 as grondbeginsel en gebruik die taal daarvan om ’n verskerpte “Amerika Eerste”-wending uit te wys: enger kernbelange, verminderde klem op die bevordering van demokrasie, ’n meer uitdruklike fokus op en belang in die Westelike Halfrond, en minder aandag aan Europa. Die NVS se houding teenoor en benadering tot die wêreld bevestig die wegbeweeg van baie lank gekoesterde uitgangspunte en aannames in die VSA se buitelandse beleid (Shifrinson, Ashford, Crandall e.a. 2025). Aan hierdie aspekte word aandag geskenk in die afdeling waarin die NVS bespreek word.

’n Tweede groep gebruik gevallestudies oor die transatlantiese alliansie wat die erosie van Navo se samehorigheid, verbintenis met Oekraïne en verhoogde handelsgeskille met die Europese Unie (EU) uitwys as ’n bevestiging van ’n transaksionele, unilateralistiese verskuiwing van buitelandsebeleidsbenaderings. Streeksgerigte werk volg oor die Amerikas, Europa en die Midde-Ooste wat in besonderhede fokus op beleidsbesluite, soos onder andere tariewe, sanksies, migrasiebeheer, en steun vir Israel en dwangmaatreëls teen Iran.

Die huidige benadering van die VSA tot die konflik met Iran weerspieël ’n strategie van berekende onvoorspelbaarheid. Eerder as om ’n vaste eindtoestand na te streef, word strategiese opsies uitgebrei deur onstabiliteit toe te laat om globale verantwoordelikhede te hervorm. Strategiese dubbelsinnigheid het ’n nuwe hefboom in Trump se arsenaal geword om buitelandse-beleidsdoelwitte na te streef. Wanneer geopolitiek behoorlik toegepas word, is daar beduidende geostrategiese gevolge. Hierdie gevolge is onteenseglik toe te skryf aan Trump se benadering tot en hantering van buitelandse beleid met sy “Amerika Eerste” as rigtingwyser waarin hy onwrikbaar glo. “There is only one sphere of influence in today’s world, and it belongs to the US. This gives Washington unmatched power and a secure home base from which it could, if necessary, disengage from any part of the world” (Beckley 2026).

Gedeeltes van hierdie artikel bespreek hierdie aspekte, maar artikel 2 skenk breedvoerige aandag hieraan met ’n reeks gevallestudies.

2. Grondslag van Trump se benadering tot buitelandse aangeleenthede

Trump se benadering in sy tweede termyn, wat nou 15 maande oud is, kan nie ontleed word sonder om eers te kyk na aspekte ter sprake tydens sy eerste ampstermyn nie. In daardie termyn het hy riglyne en beginsels neergelê wat nou in sy tweede termyn meer betekenis, aandag en toepassing kry. Hy gryp nie sommerso kwessies uit die lug nie. Al kom dit meestal so voor.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Sy eerste termyn het ’n skerp afwyking van sy voorgangers se benaderings tot diplomasie en handel gekenmerk. Op sy inhuldigingsdag in Januarie 2016 het die Withuis se nuwe webwerf slegs 220 woorde aan buitelandse aangeleenthede gewy. Dit was uitdagend om iets konkreets oor sy buitelandse beleid te sê. Wat wel opgeval het, was die eerste teken dat “Amerika Eerste”, waarna hy ook in sy inhuldigingstoespraak verwys het, die sentrale punt van sy buitelandse beleid sou vorm. Sy benadering tot die wêreld en prioriteite toe was om die Islamitiese Staat van Irak en Sirië (ISIS) te verslaan, die weermag te herbou en diplomasie te omarm. Sy taak is nie makliker gemaak met die wisseling van sy ministers van buitelandse sake en sy nasionale-veiligheidsraadgewers nie. Mettertyd het hy sy eie ritme gevind om sy buitelandse beleid op die globale magsdinamika te laat fokus, multilaterale ooreenkomste uit te daag en ekonomiese nasionalisme te bevorder. Die VSA se betrokkenheid by internasionale konflikte moes byvoorbeeld beëindig word. Handelsverskille met China moes aangespreek word. Die her-onderhandeling van die handelsooreenkoms met Meksiko en Kanada (North American Free Trade Agreement – NAFTA) moes aandag kry. Die verhouding met Israel moes uitgebrei en verstewig word. Iran moes geïsoleer en aan hewige sanksies onderwerp word vir sy rol as aan-stigter van internasionale terrorisme en twyfelagtige kernkragontwikkeling. Nuwe verhoudings is in die Midde-Ooste bevorder, veral met normaliseringsooreenkomste tussen Israel en Arabiese state, die sogenaamde Abraham-ooreenkomste. Lede van Navo moes aangespreek word omdat hulle nie aan verdedigingsbestedingsverpligtinge voldoen het nie en die VSA se steun vir “agterstallige” lede beperk moes word (Reuben 2025).

Hierdie benaderings het ’n verskuiwing van idealisme na realisme weerspieël met die klem op transaksionele diplomasie eerder as ideologiese verbintenisse. Ten spyte van die bevordering van vredesooreenkomste het sy buitelandse beleid kritiek gekry omdat dit die wêreldorde versteur en selfs ondermyn het. Ook is bondgenote vervreem en geopolitieke onsekerheid veroorsaak. Met sy nasionalistiese en unilateralistiese benadering het hy die VSA se belange, soewereiniteit en veiligheid geprioritiseer en verhef bo multilaterale verbintenisse, en skepties gestaan teenoor multinasionale ooreenkomste, soos die kernooreenkoms met Iran, waarvan hy die VSA onttrek het. Deelname aan internasionale verdrae en organisasies was nie ’n prioriteit nie. Die her-onderhandeling van bilaterale ooreenkomste tot voordeel van die VSA is nagejaag. So het hy met sy nuwe, onbeproefde diplomatieke styl ooreenkomste en persoonlike verhoudings bo tradisionele alliansies en waardes beklemtoon. Daar was ’n beduidende afwyking van vorige buitelandsebeleidstradisies en allerlei motiewe en onvoorspelbaarheid is aan hom toegedig.

In enige verkiesingsjaar dra spesifieke onderwerpe meer gewig in die koppe van die gemiddelde Amerikaanse kieser. Trump het in die verkiesingsveldtog van 2024 sy slagspreuk “MAGA” (Make America Great Again) met groot sukses aangewend. Hy het dit saam met sy benadering van “America First” tot die wese van sy binnelandse en buitelandse beleid verhef. Die kern-beginsels van “Amerika Eerste” kan soos volg opgesom word: Dit is ’n nasionalistiese, belangegesentreerde leerstelling wat beweer dat die beleid van die VSA – buitelands en binnelands – hoofsaaklik beoordeel moet word volgens of dit direk die veiligheid, voorspoed en soewereiniteit van Amerikaanse burgers bevorder, eerder as breër internasionale of ideologiese projekte. In hedendaagse gebruik onder Trump word dit as “beginselvaste realisme” aangebied: ’n hardnekkige nastrewing van nasionale belang, skepties teenoor globalistiese instellings, maar nie noodwendig isolasionisties nie.

> An America First approach to foreign policy is based on the idea that America is best positioned to lead in the world and preserve peace and stability when it places the safety, prosperity, and overall well-being of the American people first. (Pillar VI 2025)

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Hierdie benadering het groot byval by sy ondersteuningsbasis gevind. Hy het aandag gegee aan hul aspirasies en begeertes. Die doel daarmee was om uiteindelik ’n langdurige buitelandse beleidsraamwerk te skep wat die land se belange genoegsaam in ag sou neem en bevorder. Sy metodologie was om die VSA se nasionale belange en veiligheid te beklemtoon met ’n pragmatiese benadering tot internasionale kwessies. Hy het die doeltreffendheid van beleidsmaatreëls wat ooreenstem met nasionale doelwitte beklemtoon. So moes bestaande diplomatieke en ekonomiese raamwerke herformuleer word. Vanuit sy perspektief moes die VSA internasionale aangeleenthede met sy benadering van “Amerika Eerste” realisties en betekenisvol benader. Met bondgenote sou daar saamgewerk word solank dit die belange van die VSA bevorder. Die werklikheid van die VSA se buitelandsebeleidsbenadering beklemtoon opnuut dat dit nóú met die binnelandse politiek verweef is. Dit was dus geen verrassing dat soveel kiesers uiteindelik begin het om hul land se langdurige strategie te bevraagteken nie, die een wat voorhou om die wêreld se polisieman te speel en allerlei hulpmiddels oral ter wêreld te verskaf. Vir hulle was dit belangrik om die land eerste te stel. Nie met ’n skielike ineenstorting nie, maar deur ’n proses van opsetlike abdikasie en sistemiese erosie. Om dit te bewerkstellig, moes Washington ’n nuwe groot strategie volg. Wat Trump in die naam van realisme verkondig, is presies so ’n strategie.

Op 5 November 2024 het kiesers besluite geneem wat ’n onbekende wêreldwye uitwerking gehad het. Presidensiële verkiesings het altyd beduidende globale gevolge wat ekonomieë en geopolitieke landskappe wêreldwyd beïnvloed en vorm. Die president is nie bloot ’n binnelandse leier nie, maar ’n sentrale figuur in internasionale diplomasie en ekonomie. Die sleutelelemente van sy buitelandsebeleidstrategie met Amerika Eerste in sy eerste termyn is in verfynde vorm basies net so in sy benadering in 2025 oorgedra. Die fokus verskerp egter nou om die VSA se belange bo multilaterale verbintenisse te prioritiseer en globale alliansies te hervorm. Om die doelwitte van die VSA te bevorder, word ekonomiese en militêre hefbome meer doelgerig ingespan. Die hoofpilare en aksies sluit in dat alle buitelandsebeleidsbesluite uitdruklik gelei sal word deur die beginsel om die nasionale belange van die VSA en sy burgers voorop te stel, soos uitvoerende bevele alles van tyd tot tyd voorskryf.

Die eerste uitvoerende bevel wat Trump kort ná sy inhuldiging op 20 Januarie 2025 onderteken het, verklaar dat die buitelandse beleid van die VSA die wesenlike belange van landsburgers moet bevorder en altyd daardie belange moet prioritiseer (Executive Order 2025). Om uitvoering hieraan te gee, is die minister van buitelandse sake, Marco Rubio, opdrag gegee om leiding te neem om die Departement van Buitelandse Sake se beleid, programme, personeel en bedrywighede in alle opsigte in ooreenstemming met die filosofie en beleid van Amerika Eerste te bring.

Nasionale belange sou voortaan binne die transaksionele raamwerk voorskryf hoe internasionale gesprekke hanteer moes word. Die belange van ander lande is sekondêr tot daardie beleid. Verhoudings word gevorm en beoordeel op die voordele wat die VSA daaruit kan kry. Aanvullend hiertoe hou sy buitelandse beleid en verbintenisse verband met die land se strategiese veiligheids- en ekonomiese belange. Sy beskermde, geïsoleerde uitkyk bied gevolglik ’n uitdaging vir baie lande. So is dit ’n bepaalde uitdaging om met die VSA te onderhandel wetende dat die teenstander eintlik net in sy eie belange belangstel en tot watter mate dié belange bevorder sal word. Eensydigheid word daarmee tot ’n strategie verhef en toegepas. Trump is ’n harde en geharde onderhandelaar. Hy pas sy eie beginsels en agenda op sy buitelandse beleid toe. So bewerkstellig hy radikale veranderinge. Hy floreer daarop om sy teenstanders van koers te dwing en van balans te hou. Hy slaan stewige houe en gee opponente

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

weinig kans om aan te pas of te herstel. Dit laat hom toe om in verhoudings te oorheers. Terselfdertyd is hy gereed om dekades van buitelandse beleid te laat vaar en ’n nuwe rigting in te slaan, al beteken dit hy vervreem sommige bondgenote in die proses.

Trump se buitelandse beleid vir sy tweede termyn is nie ’n afwyking van sy eerste nie, maar eerder ’n verfyning en stelselmatige uiteensetting van die Amerika Eerste-beginsel wat 2017–2020 gedefinieer het en in 2025 by ’n heelwat meer onstuimige internasionale landskap aangepas is. Gedurende sy aanvanklike ampstermyn het Trump sy buitelandse beleid gestruktureer met die klem op soewereiniteit, bilaterale ooreenkomste en lasverskuiwing eerder as alliansies en multilaterale instellings. Die tweede termyn handhaaf uitdruklik die raamwerk van Amerika Eerste. Dit is verfyn om op noodsaaklike nasionale belange te fokus, terwyl die meeste verwysings na die bevordering van demokrasie uitgeskakel word en noodsaaklikhede vir veiligheid en voorspoed voorrang geniet. So vervang hy konvensionele diplomasie met kerntemas van transaksionalisme, skeptisisme teenoor alliansies, en ’n voorkeur vir ekonomiese hefboomwerking (Waterhouse 2017).

Tot op hede is Trump se tweede termyn een van die mees oorlogagtige van enige presidentskap sedert menseheugenis. In die eerste jaar het hy aanvalle op sewe lande beveel: Iran, Venezuela, Jemen, Sirië, Nigerië, Somalië en Irak, asook op bote in die Karibiese See.

3. Uitvoerende bevele en buitelandse beleid: rol van buitelandse-sake-minister Marco Rubio

Trump se instruksie aan Rubio was om sonder aarseling en sonder om tyd te verspeel die land se nasionale belange as die kern van buitelandse beleid te vestig. Hierdie duidelike en onomwonde opdrag het hy in uitvoerende bevele van 20 Januarie 2025 en 22 April 2025 verwoord om die strategiese hervorming en herorganisasie van daardie staatsdepartement te bewerkstellig (Doherty 2025). Dit stel Rubio in staat om die departement te herorganiseer, missiedoeltreffendheid stelselmatig te verbeter, die VSA internasionaal te verteenwoordig, vermorsing, bedrog en misbruik uit te skakel en die departement in ooreenstemming te bring met die Amerika Eerste-beleidstelling. Gevolglik moet daar verseker word dat alle buitelandsebeleidsbesluite die VSA se veiligheid, mag en voorspoed ondersteun en verbeter. Met hierdie uitvoerende bevele is een van die belangrikste herstrukturerings van daardie departement in die onlangse geskiedenis in werking gestel. Terloops, 25 jaar gelede het ’n Kongresverslag wat albei partye verteenwoordig het, die Departement van Buitelandse Sake tóé reeds as ’n “gebrekkige instelling” bestempel. Sedertdien het dit net erger geword. Rubio het al by verskeie geleenthede beklemtoon dat hy, die departement, en die amptenary daargestel is om gehoor te gee aan die President se uitdruklike opdrag dat die nasionale belange van die VSA in alle opsigte vooropgestel word en om te verseker dat dit nougeset uitgevoer word.

Rubio se uitdruklike taak is om doeltreffendheid, belyning met presidensiële prioriteite en ’n herdefiniëring van die diplomatieke korps te verseker. In die middel van Julie 2025 het Rubio met massa-afdankings in sy departement begin as deel van die herorganiseringsplan wat die VSA in staat sal stel om vinniger te reageer deurdat lae van burokrasie verwyder word. Hierdie optrede het gevolg enkele dae nadat die Hooggeregshof die administrasie toegelaat het om afleggings by federale agentskappe voort te sit. Die land se hoogste hof het bevind dat Trump se uitvoerende bevel van Februarie waarskynlik wettig was. In Julie 2025 het die Hooggeregshof ook beslis dat die administrasie mag voortgaan om die departement van onderwys te ont-

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

bind. Die uitspraak is ’n beduidende oorwinning vir die administrasie en kan Trump se pogings vergemaklik om die federale regering se rol in die land se skole drasties in te perk. Dit sluit by ander beslissings van daardie hof aan om nie Trump se toepassing van sy binnelandse beleid in die wiele te ry nie.

Trump se buitelandsebeleidsbenadering in 2025 stem nouer ooreen met Rubio se visie van Washington se rol in die buiteland, wat lank reeds maksimale druk deur middel van sanksie-veldtogte en verskeie vorme van ingryping deur die VSA ondersteun. Die omverwerping van Maduro was tot dusver ’n gedeeltelike oorwinning vir Rubio wat egter ver te kort skiet aan die omvattende verandering wat hy lank reeds bepleit (Stepansky 2026). Soos drie kommentators opgemerk het: “Rubio wants to be the change agent in the Americas” (Hauslohner, Politi en Mackinnon 2026).

Oor Rubio merk Filkins (2026a) op dat hierdie voormalige politieke teenstander van Trump nou gereeld in openbare optredes Trump se lof besing en sy agenda in Venezuela en regoor die wêreld uitvoer. So kondig Rubio dan ook ’n visumverbodbeleid aan en begin dit dadelik implementeer en spesifieke Europese en Britse burgers teiken wat as “medepligtig” beskou word aan die sensuur van Amerikaanse spraak aanlyn. Dit is egter nie ’n algehele verbod op alle EU- of VK-amptenare nie. Dit gaan meer oor ’n reaksie op buitelandse owerhede wat Amerikaners beboet, teister of aankla, of druk op sosialemediaplatforms van die VSA (soos Elon Musk se X) plaas oor aanlyn spraak. Hy waarsku dan dat sulke individue nie meer die “voorreg” van reis na die VSA sal geniet nie. Vir hom is vryheid van spraak noodsaaklik vir die Amerikaanse lewenswyse – ’n geboortereg waaroor buitelandse regerings geen gesag het nie.

> President Trump has been clear that his America First foreign policy rejects violations of American sovereignty. Extraterritorial overreach by foreign censors targeting American speech is no exception. The State Department stands ready and willing to expand today’s list if other foreign actors do not reverse course. (Press Statement 2025)

Verder het die Departement van Buitelandse Sake ’n onbepaalde pouse op die verwerking van immigrantevisums vir aansoekers uit 75 lande gelas. Die besluit geld vanaf 21 Januarie 2026, maar sluit nie alle visums vir die VSA wêreldwyd in nie. Nie-immigrantevisums (vir toerisme, sake, studie ens.) duur oor die algemeen voort, hoewel ’n aparte reisverbodstelsel reeds vanaf 1 Januarie 2026 die uitreiking van immigrante- en nie-immigrantevisums vir 39 lande ten volle of gedeeltelik verhoed (Greene 2026). Funksies en kantore wat Rubio, in oorleg met die Kongres, oorbodig of uit pas met Trump se agenda ag, bly in die slag. In Desember 2025 is byna 30 ambassadeurs van regoor die wêreld beveel om binne weke na die VSA terug te keer. Die stap mag ’n groot gaping in die land se diplomatieke korps laat, veral nadat Trump verklaar het dat hy konflikte deur middel van diplomasie wil oplos (Wong 2025). Onderhandelings-prosesse misluk nie omdat diplomasie onmoontlik is nie, maar omdat dit in ontkenning van die werklikheid gevoer word (Douthat 2025).

Ontwikkelingsdoelwitte is voorheen selde bereik, onstabiliteit het dikwels vererger, en anti-Amerikaanse sentiment het opgebou. Terselfdertyd het Rubio verklaar dat hierdie era van regeringsgesanksioneerde ondoeltreffendheid amptelik tot ’n einde gekom het. Rubio se buite-landsebeleidsbenadering word deur sy verbintenis tot die bevordering van die VSA se veilig-heid, mag en voorspoed gedefinieer. Hy fokus op pragmatiese samewerking met ander lande met gedeelde belange. Enige beleid wat nie direk hierdie doelwitte nastreef nie, word verwerp. Verder beklemtoon hy nasionale soewereiniteit en grensbeheer. Hy verwoord baie duidelik die

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

pragmatiese visie vir die VSA se buitelandse beleid, wat drasties van vorige buitelandse benaderings verskil. So weerspieël sy sienings 'n breër verskuiwing weg van intervensionisme en buitelandse hulp met die klem eerder op 'n meer transaksionele, belangegedrewe benadering tot internasionale betrekkinge. Hy beklemtoon herhaaldelik dat elke handeling, beleid en uitgawe geregverdig moet word deur 'n drieledige vraag te beantwoord: Maak dit die VSA veiliger, sterker en voorspoediger?

Hy argumenteer verder dat vorige administrasies se buitelandse beleid bepaal is deur wat vir ander lande voordelig was, maar dat daar voortaan 'n buitelandse beleid gevolg sal word wat voordelig vir die VSA is en wat die VSA bevoordeel. Rubio se hoofboodskap is duidelik: Die VSA streef na 'n vaartbelynde, sekuriteitsgerigte en gesentreerde buitelandse beleid wat die VSA se vereistes en behoeftes in alle opsigte in ag neem, al veroorsaak dit beduidende vermindering in tradisionele diplomatieke programme en buitelandse hulp.

Rubio word as Trump se aanpasbare maar hardkoppige minister van buitelandse sake beskou wat 'n strategie van aggressiewe, maksimale druk teenoor Kuba, Venezuela en Iran voorstaan terwyl hy versigtig die Amerika Eerste-benadering volg. Hy was eens 'n fel kritikus van Trump, maar het 'n lojale argitek van die administrasie se buitelandse beleid geword, planne vir regimeverandering opgestel, ekonomiese blokkades verskerp en mislukte kernkrag-gesprekke met Teheran tot die punt van konfrontasie gedryf. Verder is hoogtepunte van Rubio se status onder Trump sy ideologiese konsekwentheid oor antikommunisme, sy taktiese buigsaamheid en sy toenemende invloed in die Withuis se oorlogskamer. *The Economist* som Rubio soos volg op: "On Venezuela, Iran and Cuba, Donald Trump is listening to his secretary of state. […] Calm, articulate and competent, he does his best to lend coherence to Mr Trump's foreign policy" (United States 2026).

4. Die beëindiging van buitelandsehulpprogramme

Met die hervorming van die Departement van Buitelandse Sake het Rubio ook die grondslag vir 'n omvattende herstrukturering van die VSA se agentskap vir internasionale ontwikkeling (USAID) gelê (Filkins 2026b). Daar is aangevoer dat hierdie veranderinge deel is van 'n breër poging om vermorsing, bedrog en misbruik in federale besteding uit te skakel. Alhoewel die VSA se buitelandsehulpstelsel nie heeltemal afgetakel is nie, is dit wesenlik herskep om in te pas by die nuwe benadering tot diplomasie en die aanwending van fondse vir bepaalde doeleindes ter bevordering van die land se nasionale belange. Toe hy die septer begin swaai het, het amptenare gevrees dat die VSA sy befondsing aan ontwikkelende lande heeltemal sou opskort. In plaas daarvan het 'n nuwe benadering egter begin vorm aanneem. Dit verteenwoordig 'n revolusie. Die uitgangspunt van die land se finansiële diplomasie is nou onbeskaamd selfbelang. Fondse word aangewend om ideologiese bondgenote en leiers te ondersteun wat iets beheer wat Trump wil bekom, en lande waarvan hy hoop dat hulle hulle van China sal speen (Editorial 2025). Op 26 September 2025 het die Hooggeregshof Trump toegelaat om $4 miljard aan buitelandse hulp terug te hou wat reeds deur die Kongres toegestaan is, in 'n voorlopige toets van sy pogings om die mag van die beursie van die Kongres weg te neem. In hierdie bondige bevel het die hof se konserwatiewe meerderheid hom toegelaat om die befondsing te sny, deels omdat dit verklaar het dat Trump se mandaat om by buitelandse aangeleenthede betrokke te raak, swaarder weeg as die potensiële skade wat hulpontvangers in die gesig sou staar (Marimow 2025). Hier moet ook verwys word na 'n beslissing van 'n

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Federale Appèlhof op 12 Augustus 2025 dat die administrasie kan voortgaan om miljarde dollar wat die Kongres vir buitelandsehulpbesteding bewillig het, te vries of te beëindig. Internasionale gesondheidsprogramme van $4 miljard en $6 miljard vir MIV- en Vigs-voorkoming was hier ter sprake (Tanis 2025). Later het hoofregter John Roberts 'n federale regter se uitspraak wat die Trump-administrasie gelas het om $4 miljard in buitelandse hulp uit te betaal wat die Kongres bewillig het, tydelik opgeskort (Liptak 2025).

5. Trump se binnekring en die rol van die kabinet

Trump kies sy binnekring sorgvuldig om sy buitelandsebeleidbeginsels toegewyd toe te pas en tot uitvoering te bring. Hy vertrou slegs 'n handjievol van sy naaste raadgewers om sy belangrikste buitelandsebeleidsprioriteite aan te pak. Selfs al vermeerder hul verantwoordelikhede, bly die groep klein. Volgens 'n amptenaar van die Withuis roep Trump hierdie span op die ingewing van die oomblik byeen. Vergaderings vind op 'n ad hoc-grondslag plaas en besluite word vinnig geneem.

> It's a mark of the president's unyielding belief in his inner circle made up of old friends, family and confidants, and underscores his deep distrust of the broader national security and State Department apparatus that has served as the backbone of foreign relations for decades. (Nerozzi en Stokols 2025)

Wanneer gekyk word na wie die sleutelrolspelers in die toepassing en uitvoering van Trump se buitelandse beleid is, val die volgende op: Trump se buitelandse beleid vind formele beslag in die standaard grondwetlike masjinerie van die VSA. Tog is dit in die praktyk ongewoon gesentraliseerd rondom die President self, 'n hegte politieke binnekring en 'n vaartbelynde proses van die Nasionale Veiligheidsraad. Visepresident J.D. Vance dien as 'n politieke en strategiese plaasvervanger – soms koördineer hy hoërisikobesprekings en tree hy op aan die voorpunt van krisisbesluitneming. In hierdie binnekring speel Rubio 'n kardinale rol, veral nadat hy ook as die President se waarnemende nasionaleveiligheidsraadgewer aangestel is. Bykomend is daar Scott Bessent, minister van finansies, en Pete Hegseth, minister van oorlog (verdediging). Hulle word in spesiale sake, soos met Israel-Gaza en Rusland-Oekraine, bygestaan deur Jared Kuschner, Trump se skoonseun, en sy spesiale gesante Richard Grenell en Steve Witkoff. In sy staatsrede van 24 Februarie 2026 het Trump uitdruklik genoem dat Kushner en Witkoff aan Rubio rapporteer (Trump 2026). Lojaliste word as tussengangers in 'n stelsel aangewend waar toegang, verhoudings en transaksies dikwels in een saamsmelt.

Die rol wat die kabinet as 'n eenheid in die formulering en implementering van Trump se buitelandse beleid speel, is beperk. Wetlik is die kernkabinet vir buitelandse beleid (buitelandse sake, verdediging, tesourie, prokureur-generaal, binnelandse veiligheid, ens.) binne die Nasionale Veiligheidsraad-stelsel gesetel, wat die hoofarena is vir die ontwikkeling van interagentskapsopsies vir die president. Die kabinet se formele funksie in hierdie stelsel is hoogstens raadgewend. In hierdie operasionele samestelling speel die kabinet geen wesentlike rol nie. In die VSA het die kabinet nie dieselfde status en mag as byvoorbeeld in die Verenigde Koninkryk en Suid-Afrika nie, en hulle vergader ook nie gereeld nie, maar eerder per geleentheid wanneer die president sodanig sou besluit.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Benewens Rubio het verskeie ander kabinetslede ook rolle vervul om buitelandse beleid te beïnvloed en te bevorder, soos visepresident J.D. Vance, wat die President se buitelandse inisiatiewe ondersteun; die minister van finansies, Scott Bessent, wat tariewe as buitelandse-beleidsinstrumente toepas; die minister van handel, Howard Ludnik, wat ses afsonderlike handelsooreenkomste onderhandel het wat elk elemente van buitelandse beleid bevat; en die minister van oorlog (voorheen verdediging), Pete Hegseth, wat militêre optredes beplan en uitvoer wat die VSA se nasionale belange beveilig en bevorder.

6. Diplomasie se nuwe era

In die 21ste eeu het diplomasie fundamenteel verander. Tradisionele benaderings wat op bilaterale bande, geslote onderhandelinge en stadige protokolle gesentreer het, word nou aangevul, en soms ontwrig, deur ’n globale omgewing wat digitaal en multilateraal is en snel beweeg. Diplomasie strek vandag oor verskeie domeine: tegnologie, omgewing, openbare gesondheid en sekuriteit, om maar net ’n paar te noem. Trump se bydrae om diplomasie te omvorm kan derhalwe nie gering geskat word nie.

Kommentaar dui daarop dat hy deur beleid en retoriek die strukture en waardes omkeer wat Pax Americana vir dekades onderlê het. Pax Americana het bekend geword as ’n samehangende, VSA-gesentreerde liberale orde wat nie ongeskonde gebly het nie. Globale mag verskuif van die VSA se unipolariteit na “Pax Multipolaris”, ’n onstabiele orde wat gedryf word deur risiko, wedywering tussen groot moondhede en eksistensiële bedreigings (Araya 2025). Volgens Zhiyenbayev (2025) het Pax Americana as ’n betreklik samehangende, VSA-gegronde liberale orde effektief tot ’n einde gekom. In die plek daarvan is daar nog steeds ’n vormende, krisisgevoelige multipolêre orde waarin die VSA as ’n eerste onder verskeie groot moondhede beskou word.

> The post-Cold War liberal international order under U.S. leadership – often called Pax Americana – has unraveled. Notably, this collapse has not come from a new superpower displacing the United States, but largely from American retreat and self-inflicted contradictions. (Zhiyenbayev 2025)

Hoewel Trump nie alleen verantwoordelik is vir elke verskuiwing in die internasionale stelsel nie, veroorsaak sy optrede die einde van ’n era wat ’n vorige een gekenmerk het. Dit is dus redelik om te beweer dat Trump ’n sentrale rol speel om die wêreld na ’n meer gefragmenteerde, mededingende en onvoorspelbare wêreldorde te laat beweeg. Soos Charai (2026) dit stel: “Global leadership demands moral clarity and strategic courage.” Diplomasie is voorheen meestal privaat beoefen. Transaksies is stilweg onderhandel. Die tydsberekening en keuse van verklarings is noukeurig beplan. Tradisionele media en regeringskanale is selektief gebruik om gehore te bereik. Daardie era is verby. Met Trump het diplomasie ’n ander betekenis en benadering gekry en word dit heel anders beoefen. Openbare diplomasie vind byvoorbeeld regstreeks op sosiale media plaas. Diplomasie in die digitale era – dikwels “digitale diplomasie”, “e-diplomasie” of “kuberdiplomasie” genoem – geskied deurdat regerings, diplomate en internasionale organisasies digitale gereedskap en tegnologie gebruik om diplomatieke aktiwiteite uit te voer en buitelandsebeleidsdoelwitte te bereik. Dit omvat ’n wye spektrum praktyke – van sosialemediabetrokkenheid en virtuele onderhandelinge tot die ontwikkeling van digitale platforms met buitelandsebeleidsraamwerke. So word nuwe digitale onderwerpe op die internasionale agenda geplaas en bestuur (Bachmann en Weber 2018; Gilboa 2019).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

In die digitale era word diplomasie vinnig, direk en robuus beoefen. Die hedendaagse wêreld vereis sigbare leierskap, openbare plasing en vinnige kommunikasie. Vandag word diplomasie oombliklik op digitale platforms en sosiale media gevoer terwyl interaksies in die openbaar verkondig word met kykers wat alles op TV- en selfoonskerms aanskou. Wat voorheen maande van diskrete onderhandeling vereis het, word nou binne minute aanlyn as ’n wapen gebruik wat verkeerd voorgestel of vergroot kan word. Daar is min kans vir omdraai noudat diplomasie die digitale sfeer betree het. Die openbare mening het ontwikkel tot ’n geopolitieke mag, en digitale diplomasie het na vore getree en word as ’n strategiese voordeel aangewend. Mense is nou beïnvloeders en niestaatsrolspelers kry ongekende geleenthede om standpunte te verkondig om daarmee groter gehore te bereik, druk op beleidmakers uit te oefen en beleidskeuses te beïnvloed. Regerings moet nou veg om die vertroue en aandag te wen van die publiek wat hul menings vorm soos wat gebeure voor hulle oë op TV- of selfoonskerms afspeel.

Diplomasie se wêreldwye bereik het ontwikkel tot “diplomasie sonder grense”. Trump voer gesprekke met wêreldleiers in die Withuis voor die media en alles word gebeeldsend terwyl die leiers praat en vrae van die media beantwoord. Leiers “praat” sodoende direk met beide plaaslike en internasionale gehore deur middel van digitale kanale. Sosiale media maak tweerigtinginteraksie moontlik. Waninligting hou ’n ernstige risiko in met hierdie proses. Vals nuus het deel van die oorvol en onstabiele inligtingsoorlog geword. Elkeen met ’n selfoon het toegang tot verskeie nuusplatforms en kan menings oor enige onderwerp lug en geselsprogramme aanbied om in te lig en te verwar. So skep hulle narratiewe vir regerings wat hulle verdeel, ondermyn of wankelrig laat.

Wêreldleiers het digitale tegnologie reeds omarm. Met digitale diplomasie kommunikeer diplomate met mekaar en die publiek soos wat gebeure ontvou. Sosiale media het die globale politiek verander en nuwe geleenthede geskep om by betrokke te raak, maar dit het ook nuwe risiko’s geskep. Leiers bevorder regeringsveldtogte en versprei data en ontledings in tye van krisis. Hulle skep nou die geleentheid om internasionale betrekkinge met die klik van ’n knoppie te vorm – vir die wêreld om van kennis te neem! Leiers en diplomate kan sodoende wêreldwye gehore onmiddellik toespreek, en daarmee word tradisionele, stadiger diplomatieke kanale omseil. Die aanwending van digitale diplomasie is veelvuldig en diplomate gebruik voortdurend nuwe strategieë om doelwitte te bevorder. Diplomasie in die digitale era word gekenmerk deur die integrasie van digitale gereedskap, die opkoms van nuwe beleidsdomeine en ’n fundamentele verskuiwing in hoe state en niestaatsrolspelers op die globale verhoog met mekaar kommunikeer.

Die onmiddellikheid en informaliteit van sosiale media kan tot impulsiewe stellings, diplomatieke misstappe of die vinnige toename van spanning lei. Die verspreiding van waninligting, kuberaanvalle, en die kwesbaarheid van digitale infrastruktuur hou beduidende risiko’s vir diplomatieke stabiliteit in. Bestaande internasionale wette en diplomatieke protokolle moet onwillekeurig aangepas word om die unieke uitdagings van digitale kommunikasie en bestuur te kan hanteer. Digitale diplomasie het ’n kernkomponent van internasionale betrekkinge geword wat vereis dat diplomate tradisionele onderhandelingsvaardighede en digitale kommunikasiestrategieë moet bemeester. Soos tegnologie aanhou ontwikkel, sal die aard van diplomasie ook ontwikkel, met voortdurende debatte oor digitale bestuur, etiese standaarde en die balans tussen openheid en veiligheid. Al hierdie fasette het Trump reeds bemeester om sy boodskap byna daagliks oor te dra.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Wither (2026) verduidelik dat die begrip *hibriede oorlogvoering* die afgelope dekade meer en meer in diplomatieke gesprekke gehoor word. Hierdie oorlogvoering meng konvensionele oorlogvoering (gereëlde gewapende magte, tenks, missiele, lugmag) met onreëlmatige oorlogvoering (guerrillas, opstandelinge, terroriste, gevolmagtigdes ("proksies"), kriminele netwerke) onder 'n verenigde strategie. Dit vervaag doelbewus die lyn tussen oorlog en vrede deur middel van instrumente soos kuberaanvalle, disinformasie, regsgedinge, ekonomiese dwang en geheime optrede om 'n teenstander te verswak sonder om volskaalse vergelding te veroorsaak.

André Jakobsson is 'n professor aan die Southern Denmark-universiteit en 'n kundige oor hibriede oorlogvoering. In sy artikel haal Talbot (2026) Jakobsson se beskrywing van daardie terminologie aan – dit verwys naamlik na "[when] a country uses economic punishment, cyberattacks, and other aggressive means to harm another country, sometimes in concert with military operations". Dan voeg Talbot self by: "The U.S. has been using all of its means short of conventional war in its campaign to try to get Greenland. We are uncertain – and that is how hybrid warfare works – how to interpret some of the actions."

Kleuter (2025) laat hom soos volg uit oor Trump se gebruik van digitale platforms:

> Trump uses digital platforms with remarkable effectiveness to convey his messages and policy positions, employing both mainstream social media and his own channels to bypass traditional media and reach supporters directly. His style is fast-paced, bold, and leverages the immediacy and viral potential of digital communication.

Trump se bemeestering van digitale platforms verteenwoordig 'n transformerende verskuiwing in politieke kommunikasie, wat direkte, onmiddellike en invloedryke betrokkenheid by die publiek moontlik maak om met sy steunbasis te kommunikeer én die nasionale nuussiklus te dryf (Torossian 2025).

Op 8 Januarie 2026 het vier joernaliste van *The New York Times* 'n twee uur lange onderhoud met Trump gevoer. Sy beoordeling van sy eie vryheid om enige instrument van militêre, ekonomiese of politieke mag te gebruik om die oppergesag van die VSA te versterk was die mees openlike erkenning tot nog toe van sy wêreldbeskouing en sy dwangdiplomasie. Die kern hiervan behels dat nasionale mag, eerder as wette, verdrae en konvensies, die beslissende faktor sal wees wanneer magte bots. Soewereiniteit en nasionale grense is minder belangrik as die belangrike rol wat die VSA as die beskermer van die Weste speel. "On topic after topic, President Trump made clear that he would be the arbiter of any limits to his authorities, not international law or treaties" (Sanger, Pager e.a. 2026).

Met hierdie benadering tot diplomasie kan die vraag tereg gevra word of Trump se gewildheid en vertroue in sy beleide reeds onder buitelandse leiers vervaag het. Wat wel onder baie buitelandse leiers vervaag het, is nie Trump se sigbaarheid of vermoë om betrokkenheid af te dwing nie, maar die mate van vertroue in sy konsekwentheid, multilaterale verbintenisse en tariefgedrewe ekonomiese staatsmanskap; die meeste behandel hom nou as 'n magtige maar onvoorspelbare rolspeler wat bestuur moet word, nie gevolg moet word nie. Sy aansien by buitelandse leiers is hoogs ongelyk: Vertroue in sy beleide het skerp afgeneem onder baie tradisionele bondgenote, terwyl sommige vennote en opportunistiese eweknieë hom steeds pragmaties betrek of selfs spesifieke ooreenkomste prys. In dele van die Midde-Ooste het Trump se tweedetermyn-vredesinisiatiewe (Gaza-wapenstilstand, breër streekooreenkomste) en veiligheids- en ekonomiese pakkette opregte lof van sommige leiers tot gevolg gehad, ook

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

oproepe tot groot vredespryse en openbare erkenning van die VSA se "leierskap". Sommige regerings – veral dié wat sterkmanpolitiek waardeer of hefboomwerking teen mededingers soek – vind steeds Trump se styl en bereidwilligheid om taboes te breek aantreklik, maar dit is hoogs instrumenteel en dikwels beperk tot nou kwessiegebiede eerder as tot algemene vertroue in sy beleidskompas. Europa wil en moet steeds met Trump saamwerk. Maar in die afgelope maande het dit duidelik geword dat hulle toenemend op hul eie is (Stokols 2025).

> Needing U.S. support to fend off Russia in Ukraine, European leaders have been cautious about criticizing President Trump on Greenland, Iran, Venezuela and much else. […] But they need the United States to ensure credible security for postwar Ukraine against any further aggression by Russia – a vital strategic interest for Europe. (Erlanger 2026)

In 'n opvolgartikel maak Erlanger (2026) ook hierdie opmerking: "European leaders have said little, making collective statements that shy away from criticism of their most important and now most disruptive ally, the United States."

Trump doen stappe of dreig militêre optrede teen swakker teenstanders. 'n Wêreld wat wonder wat die VSA volgende buite sy grense kan doen, is 'n wêreld met minder stabiliteit en groter risiko (Haas 2026). Ernstige vrae ontstaan by bondgenote en teenstanders oor die VSA se voornemens en toekomstige optrede, nie net in daardie huidige brandpunte nie, maar oral. Vrae oor die VSA se huidige buitelandse beleid is volop. Die wêreld wat Trump probeer vorm, laat Europa in 'n ongemaklike posisie. Europa twyfel toenemend oor die VSA se veiligheids-waarborge vir Oekraïne, en oor die manier waarop die EU probeer om in 'n wêreld op te tree waar brute mag weer aan die orde van die dag blyk te wees.

Vir die VSA se bondgenote in Europa is die implikasies van die gebeure aan die buitelandse front die afgelope jaar onrusbarend. Hulle sal vinnig moet aanpas by die nuwe wêreld wat besig is om tot stand te kom (Editorial Board 2026). Sonder die VSA om hulle te verdedig sal hierdie lande 'n massiewe toename in verdedigingsbesteding nodig hê – meer as ooit tevore. Hulle sal ook ander begrotingsbesnoeiings moet maak wat hulle nie noodwendig wil doen nie, en hulle sal onderling oor militêre sake moet koördineer op 'n manier wat hulle nog nooit tevore gedoen het nie. Om 'n nuwe veiligheidsmodel suksesvol te ontwerp wat nie meer op die VSA staat-maak nie, is solidariteit noodsaaklik tussen lidlande wat verskillende bedreigingspersepsies het.

> The crux of Europe's dilemma lies not merely in crisis management but in adopting a bolder political narrative. The fractured response to Donald Trump's unilateralism highlights the EU's vulnerabilities. EU leaders must now consider: how can we transition from a reactive to a proactive stance? (Ramirez 2026)

Rusland se volgehoue oorlog teen Oekraïne, sy hibriede oorlog teen Europese state, en eise deur die Trump-administrasie vir Europese verdedigingsoutonomie maak dit noodsaaklik vir Europese besluitnemers om die militêre, finansiële en verdedigingsbedryfbeleggings te oorweeg wat nodig is om afhanklikhede van die VSA te verminder en, in uiterste gevalle, om voor te berei vir 'n Navo sonder enige betrokkenheid van die VSA. Die International Institute for Strategic Studies (IISS) het so 'n studie onderneem. Die doel daarvan was om Europese beleidmakers oor die militêre, finansiële en verdedigings- en nywerheidsimplikasies van die ontstaan van belangrike militêre gapings in te lig. Dit beoordeel die koste van, en vereistes vir,

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

'n Europese Navo om teen 'n toekomstige Russiese bedreiging opgewasse te wees indien die VSA aan Navo sou onttrek. Dit bevind dat die direkte vervanging van sleuteldele van die VSA se bydrae ongeveer $1 triljoen sou beloop (Barry 2026).

Tans is daar 'n gedempte Europese reaksie, wat die oorweldigende skaduwee van Washington se invloed op die vasteland weerspieël (Balfour 2026). Navo se stilswye in reaksie op Trump se dreigemente om Groenland te beset het kommer veroorsaak onder Europese hoofstede, wat vrees dat die alliansie nie die regte van Denemarke verdedig nie. Daar is nog nie 'n openbare verklaring uitgereik wat Denemarke en Groenland se territoriale integriteit en soewereiniteit bevestig nie, en nóg is daar gereageer op Trump se verklaarde ambisie om die uitgestrekte Arktiese eiland, wat deel is van die Koninkryk van Denemarke, te bekom nie. Dit het net die woede van Europese lede gewek wat probeer om 'n verenigde front voor te hou en sodoende transatlantiese spanning te verlig. Hierdie stilswye staan in skrille kontras met die EU se onlangse pogings om rondom Kopenhagen te verenig.

Mark Rutte, die sekretaris-generaal van Navo wat 'n noue verhouding met Trump het, was buitengewoon stil oor so 'n kritieke veiligheidskwessie wat die organisasie in wese raak. Voorstelle van Parys en ander hoofstede vir verbeterde Navo-aktiwiteit in Groenland is nog nie verder gevoer nie (Foy en Milne 2026).

Trump hervorm diplomasie deur transaksionele, "belange eerste"-bedinging te normaliseer, multilaterale norme te verswak en bondgenote en mededingers te druk om as outonome pole op te tree eerder as volgelinge van 'n VSA-geleide orde. Sodoende word die erosie van Pax Americana bespoedig en word die opkoms van 'n gefragmenteerde multipolêre stelsel versnel (Araya 2025). Trump se aanwending van digitale diplomasie word die beste begryp deur sy direkte gebruik van sosiale media wat tradisionele diplomatieke kanale omseil en help om 'n meer leiergesentreerde, persoonlike styl van internasionale interaksie te vestig. Sy boodskappe op Twitter/X en later Truth Social omskep diplomasie in 'n deurlopende, openbare, intydse onderhandelingsruimte. Hiermee word die prosesse herdefinieer oor hoe state toenemend in internasionale betrekkinge kommunikeer (Aslan 2025). Onlangse plasings waarin Trump die behoefte aan Navo- en ook Asiatiese bondgenote ter ondersteuning van optredes teen Iran in die openbaar hanteer het, dien as bewys van hoe hy sosiale media gebruik om alliansieverwagtinge voor binnelandse en internasionale gehore te herdefinieer. Hierdie digitale diplomasie soos deur Trump beoefen versnel die verskuiwing van reël- en instellingsgerigte multilateralisme na 'n meer transaksionele, openbare en leiergedrewe internasionale orde (Joumaa 2026). Trump se strydlustige gebruik van X het waninligting en "fopnuus", wat vertroue ondermyn en die skeidslyn tussen amptelike en partydige kommunikasie laat vervaag, na vore gebring en sodoende tradisionele diplomatieke praktyke en alliansiebestuur bemoeilik (Al-Mamoori 2021 en Ross en Rivers 2018).

7. Die wisselwerking tussen binnelandse en buitelandse beleid

Met 'n bespreking van Trump se buitelandse beleid moet ook aandag aan die wisselwerking tussen binnelandse en buitelandse beleid gegee word. Omdat buitelandse betrekkinge en binnelandse politiek so verbind is, moet hulle gelyktydig as geïntegreerde entiteite ontleed word (Eksteen 2019b). Byna 70 jaar gelede het die politieke wetenskaplike Roy Macridis (1958) dit gestel dat buitelandse beleid bloot 'n neweprodukt van binnelandse politiek is. 'n Aantal jare later

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

het Henry Kissinger (1966) die stelling gemaak dat buitelandse beleid begin waar binnelandse beleid ophou. Vandag is hierdie twee uitsprake besonder geldig. Dit is die duidelikste te sien in Trump se buitelandsebeleidsinisiatiewe gedurende sy eerste ampstermyn en wat in sy tweede termyn voortgesit word. Die VSA se buitelandse beleid word tans gekenmerk deurdat dit nasionale belange en binnelandse prioriteite bevorder, veral aan die hand van binnelandse en buitelandse veiligheid. Gevolglik weerspieël buitelandse beleid dikwels die binnelandse verwantskap wat dit onderlê. Die sukses van buitelandse beleid is tot ’n groot mate afhanklik van die aanvaarding en begrip van binnelandse magte, aangesien hierdie druk verskillende vorme kan aanneem en deur Kongres-optredes, maatskaplike instellings en openbare mening beïnvloed word. Buitelandse beleid moet immers die land binnelands bevoordeel.

In diplomasie verwys die begrip *strategiese buigsaamheid* na die vermoë om beleid, alliansies en operasionele optredes aan te pas by veranderende internasionale gebeurlikhede, terwyl belange geprioritiseer word en opsies vir samewerking, onttrekking of heryking gehandhaaf kan word, soos dit wenslik geag word en internasionale omstandighede verander (Kreutzer 2025). So het Trump druk op die VSA se bondgenote in Navo uitgeoefen om hul eie veiligheids- en diplomatieke beskouings te herdefinieer wat die VSA se lasdeling verminder en Europese strategiese outonomie bevorder het. Met sy eiesoortige diplomasie prioritiseer Trump direkte, bilaterale onderhandelinge en korttermynooreenkomste. Dikwels gebeur dit ten koste van multilateralisme en gevestigde norme (Ganchev 2025). Deur buitelandse betrekkinge as onderhandelbaar en voorwaardelik te hanteer, behou Trump die inisiatief om die VSA se rol in enige gegewe situasie volgens politieke, ekonomiese of veiligheidsbelange aan te pas (Perron 2025). Verder behels hierdie strategie die bereidwilligheid om van koers te verander, alliansies aan te pas of nuwe rolspelers te betrek namate situasies dit vereis. So het Trump reeds sy geneigdheid getoon om tradisionele vennootskappe te ontwrig. Hy kry sodoende ook groter presidensiële beheer om diplomatieke opsies in ’n onvoorspelbare wêreld uit te oefen. “President Trump has achieved much of his agenda, leaving the fate of the economy squarely in his hands” (Romm en Smith 2025).

Vir Trump gaan leierskap nie oor gemak nie. Dit gaan oor moed, duidelikheid, en weiering om in te gee wanneer dit die meeste saak maak. Met Trump se buigsaamheid ten opsigte van strategie word voorspelbaarheid en vasberadenheid om diplomaties op te tree en ook om militêr en ekonomies te maneuvreer, vervang met gemengde en dikwels teenstrydige gevolge vir beide bondgenote en teenstanders. Trump beskou langtermyn-, waardegelaaide verbintenisse as beperkings op die VSA se vryheid van optrede eerder as strategiese bates. In werklikheid verskerp Trump se buigsaamheid die VSA se hefboomwerking in diskrete onderhandelinge terwyl dit geleidelik die digte, voorspelbare web van verbintenisse verswak wat die VSA eens geanker het (Roa 2026).

8. Nuwe rol van die VSA in buitelandse aangeleenthede

Die VSA bly ’n sentrale argitek van die internasionale orde. Vanaf die stigting van die VVO (Verenigde Volke-Organisasie; nou die VN) in 1945 en Navo in 1949 het die VSA reeds die wêreld se benadering tot diplomasie gevorm. Maar vandag staan die VSA se buitelandse beleid voor nuwe uitdagings, wat insluit binnelandse polarisasie, die groeiende belang van China, en die eise vir ’n groter rol in die multipolêre wêreld. Die klem van die VSA se diplomasie is besig om te verskuif met die eensydige slagspreuk “Amerika Eerste” as uitgangspunt.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Baie internasionale rolspelers hanteer die huidige leierskap met beide respek en skeptisisme, al bevraagteken hulle die konsekwentheid en toepassing daarvan. Wanneer die VSA se buitelandse beleid 'n globale reikwydte het, sal die land ook globale verantwoordelikhede moet nakom. Maar dit is nie waarna Trump strewe nie, al wil dit so voorkom. Sy diplomasie is, soos die meeste dinge in sy lewe, onortodoks. Hy meng pragmatisme met ideale. Hierdie dualiteit maak sy leierskap kompleks, maar ook ongelooflik invloedryk, en die energie van sy administrasie is besig om die wêreld te verander. Die mengsel van fiskale dissipline en onverskoonbare soewereiniteit besorg en verseker sekuriteit. "He is no hypocrite. To him, the slogan does not imply isolationism. It licenses American aggression in pursuit of naked self-interest. [...] The world will miss hypocrisy in American foreign policy" (Lexington 2026).

Gevolglik kan daar op drie verwysings na Trump se buitelandse beleid gelet word. In *The New York Times*, wat sekerlik nie die mees ondersteunende koerant vir Trump is nie, is sy optrede teen Iran se kernkragterreine as 'n dapper en korrekte besluit beskryf wat respek verdien, ongeag enigiemand se gevoelens oor hom en sy beleid. Dan word ook opgemerk:

> Trump is starting to have a much more successful presidency. This is not what we, his foam-at-the-mouth critics, had planned or perhaps secretly hoped for. [...] Far from destroying the Atlantic alliance, as his critics feared, Trump may wind up being remembered for reviving and rebalancing it, to the advantage of both sides. (Stephens 2025)

Jim Himes, die mees senior Demokraat in die Huis se Permanente Gekose Komitee oor Intelligensie (met 'n Republikein as voorsitter) het in Junie 2025 opgemerk dat hy nie gewoond is om Trump te prys nie. En toe bygevoeg dat terwyl hy die volgende uur daaraan sou kon spandeer om te praat oor dinge wat hy nie van hierdie presidentskap of MAGA hou nie, hy Trump werklik krediet sal gee vir sy buitelandse beleid (Sakellariadis 2025).

Soos reeds gemeld, is Himes 'n senior Demokraat in die Huis se Permanente Gekose Komitee oor Intelligensie. Hierdie komitee hou toesig oor die VSA se intelligensiegemeenskap. Omdat hy nie 'n lid van die Huis se komitee oor buitelandse aangeleenthede is nie, het hy gevolglik nie inspraak met die bepaling van Trump se buitelandse beleid nie. Selfs met sy insluiting in die geklassifiseerde "Bende van Agt" word hy beperk tot die tipe inligting wat hy ontvang. Die lede van hierdie groep verteenwoordig 'n handjievol leiers in die Kongres wat normaalweg vooraf ingelig word oor geheime en militêre optredes, soos die besluit om aanvalle teen Iran te loods. Beide hierdie posisies stel hom in staat om 'n sleutelrol in toesig en boodskapvoering te speel. Omdat sy invloed egter beperk is, word sy rol dus ook beperk tot voorspraak vir 'n liberaal-internasionalistiese orde in plaas van 'n toenemend gepersonaliseerde, leiergedrewe buitelandse beleid. Gevolglik kan hy in die proses Trump se buitelandse beleid in die Kongres en in die openbaar kritiseer. Hy waarsku voortdurend dat Trump se buitelandsebeleidstyl die risiko loop om weg te beweeg van die VSA se verbintenisse teenoor bondgenote. Himes bestempel Trump se uitbreiding van die uitvoerende mag in nasionale veiligheid herhaaldelik as gevaarlik en ongekend, veral wanneer groot militêre aksies met minimale of vertraagde kennisgewing aan die Kongres voortgaan. Himes stel homself voor as synde verbind tot betrokke, volgehoue en bekwame globale leierskap wat in alliansies, multilaterale instellings en die oppergesag van die reg geanker moet wees. Die botsing tussen Himes en Trump weerspieël 'n breër oorgang in internasionale betrekkinge van VSA-geleide, reëlgerigte multilateralisme na 'n meer transaksionele, "soewereiniteit eerste"- en soms revisionistiese nasionalisme. Dit maak hom 'n prominente kritikus wat weerstand bied teen die buitelandsebeleidsopset en wat by Trump se tweedetermynbenadering tot die internasionale orde moet

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

aanpas. Sy sienings beklemtoon ’n botsing tussen ’n liberaal-internasionalistiese, instellingsgesentreerde visie van die leierskap van die VSA en Trump se meer eensydige, gepersonaliseerde en transaksionele styl, wat weer spreek van breër verskuiwings in internasionale betrekkinge (Hagen 2026 en Suter 2026).

Nathalie Tocci, wat een van Italië se voorste kenners van internasionale aangeleenthede is, het ’n artikel met hierdie opskrif gepubliseer: “Trump’s foreign policy is succeeding in dividing Europe” (Tocci 2025). Daarin meld sy dat wanneer dit by Europa kom, Trump wen. Hy wil die vasteland verdeel en verswak. En hy slaag daarin. Enkele dae daarna het ’n waarnemer oor Europa oor “Europe’s ‘Great Power’ dream is in tatters” geskryf en toe opgemerk: “Don’t fear the ‘rising European superpower’. It never was, and never will be” (Evans-Pritchard 2025). Europa kan nie ontken dat Trump hulle tot oorgawe gedwing het nie (O’Brien 2025).

Tocci was die argitek én vertolker van die EU se strategiese reaksie gedurende Trump se eerste termyn. Sy het gehelp om die EU se Globale Strategie vanuit die Brusselse masjinerie te ontwerp, en het daarna Trump se buitelandse beleid as ’n akademikus ontleed. Vanuit hierdie twee uitgangspunte kon sy die breër verskuiwings in wêreldorde skets (Tocci 2017). By die EU was sy ’n spesiale raadgewer vir die EU se hoë verteenwoordigers Federica Mogherini en later Josep Borrell, wat albei die EU se buitelandsebeleidsinstellings gelei het. In hierdie hoedanigheid het Tocci die Europese Globale Strategie opgestel en aan die implementering daarvan gewerk, veral ten opsigte van veiligheid en verdediging (Tocci 2017). Hierdie rol het haar op die voorpunt van idees en beleide geplaas oor hoe die EU in ’n veranderende wêreld moet optree. Die begrip *beginselvaste pragmatisme*, soos in die EU se siening vervat, het die Unie se reaksie geword op ’n omgewing wat deur Trump se transaksionele “Amerika Eerste” gevorm is: ’n wêreld waar alliansies afhanklik is van mekaar, en waar die VSA nie meer die liberale orde waarborg nie. Omdat Tocci beide die EU se kern- strategiese leerstelling verwoord het en tans as akademikus Trump se tweede presidentskap en die impak daarvan op Navo, Europese nasionalisme en multilateralisme interpreteer, dien haar publikasies as ’n brug tussen praktyk (die EU se buitelandse beleid) en teorie (debatte oor internasionale orde en multipolarisme). Haar werk verduidelik hoe die EU se hiërargie Trump se uitdagings hanteer het – nie net as ’n beleidsprobleem wat die VSA bied nie, maar as ’n strukturele teken dat Europa in strategiese outonomie moet belê terwyl hulle steeds poog om ’n reëlgerigte, multilaterale orde te behou. Sodoende word die breë verskuiwings in internasionale betrekkinge beklemtoon (Torpey 2025).

Die toonaangewendste multilaterale vryhandelsblok ter wêreld het nie daarin geslaag om vir handel op te staan nie. Ursula von der Leyen, president van die Europese Kommissie, is selfs genoop om Europa as die skurk uit te beeld: “The fragile tariff truce has spared Europe from the U.S. president’s wrath and kept him on board on Ukraine so far – but at a reputational cost” (Gijs 2025). Haar lyftaal tydens haar ontmoeting met Trump later in 2025 het dit duidelik getoon. (Dieselfde kan ook van president Cyril Ramaphosa se lyftaal tydens sy ontmoeting met Trump in die Withuis in Mei 2025 gesê word.)

As president van die Europese Kommissie het Von der Leyen geen primêre bevoegdheid oor die EU se buitelandse beleid nie, wat volgens verdrag hoofsaaklik by lidstate, die Hoë Verteenwoordiger en die Europese Raad berus. Haar rol is belangrik omdat sy die EU se de facto-politieke gesig oor buitelandse sake geword het presies op die tydstip toe Trump, met sy agenda van Amerika Eerste, Europa na groter strategiese outonomie en weg van afhanklikheid van die VSA gedwing het. Ontleders van Trump se denke voer aan dat hy van Europeërs verwag om Navo te versterk terwyl hulle die EU as ’n magsentrum polities opsy skuif of selfs ontbind –

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

presies die teenoorgestelde van Von der Leyen se pogings om die EU ’n groter samebindende geopolitieke rolspeler te maak (Miklovis 2025). Hierdie interaksie weerspieël en versnel ’n breër verskuiwing in internasionale betrekkinge van reëlgerigte multilateralisme na harder, belangegedrewe grootmoondheidsbedinging. Dit plaas haar institusioneel sentraal tot die EU se strategie wat Trump nie as ’n welmenende vennoot beskou nie, maar eerder as iemand teen wie die EU verskansing moet bewerkstellig deur diversifikasie van alliansies en die interne uitbou en versterking van kapasiteit (Bhardwaj 2026).

In deel 2 word na die EU en Von der Leyen teruggekeer, waar ander aspekte rakende die EU bespreek word.

Die wêreld se grootste handelseenheid het dalk hoër tariewe ontduik, maar het terselfdertyd tot Trump se nuwe wêreldorde ingestem en sy nuwe globale raamwerk onderskryf. Om gestalte aan hierdie raamwerk te gee, soek hy voortdurend spesiale ekonomiese ooreenkomste in ruil vir sy land se steun. Elke interaksie met die VSA behels ’n element van ekonomiese dwang in die vorm van die ontginning van niewederkerige ekonomiese voordeel. Trump verbind sy buitelandse beleid tot ’n transaksionele benadering. Byna alle Withuis-verbintenisse bevat nou so ’n ooreenkomskomponent (Polity 2025). Hierdie transaksionele benadering word meedoënloos deur Trump toegepas. Dit is alles deel van hoe Washington sy buitelandse beleid toepas wat op hefboomkrag (“leverage”) gegrond is en daarvolgens funksioneer. Volgens Krejčí (2025) is ’n soortgelyke benadering – selfs meer onvergewensgesind – eens deur president Franklin D. Roosevelt op die VSA se naaste bondgenoot toegepas. Krejčí (2025) beskou dit nie as ’n anomalie nie, maar as die argetipe van die VSA se diplomasie.

Wanneer Trump se regeerstyl, en veral sy verhoudings met ander lande, beskryf word, duik twee woorde gereeld op: *wisselvallig* en *transaksioneel* – volgens die personeel van *Foreign Policy*. *Transaksioneel* pas verskeie bondgenote van die VSA, vennote en selfs teenstanders perfek, terwyl *wisselvallig* sommige van Washington se nouste en mees blywende gespreksgenote die afgelope jaar geknou het. Die tydskrif lys ook die lande wat die meeste en die minste voordeel uit die tweede Trump-administrasie in 2025 getrek het. China, Saoedi-Arabië, Sirië, Argentinië en Pakistan het die Trump-spel die suksesvolste gespeel terwyl Venezuela, Iran, Suid-Afrika, Kanada en Indië nie die paal gehaal het nie (Foreign Policy Staff 2025).

Geopolities was 2025 die jaar toe ’n ou orde geëindig het. Trump het dekades oue norme en instellings net so dramaties vernietig as wat hy die Withuis hervorm het. Sy tariewe het die multilaterale handelstelsel platgeslaan. Die masjinerie van internasionale diplomasie – van die VN tot buitelandse hulp – is geraak deur die VSA se befondsingopskortings. Langdurige veiligheidsalliansies is omvorm in meer transaksionele verhoudings wat die VSA se militêre en ekonomiese gewig gemonetiseer het.

> With the old order in ruins, the contours of the new world will become much clearer in 2026. [...] [C]larity will be in geopolitics. In 2026 Trumpian transactionalism will evolve into a curious hybrid of erratic peacemaking around the world. […] But faced with intransigence from Mr Putin, America will leave Ukraine’s future to Europe – which, absorbed by the populist right’s rise, may fail to step up to that responsibility. (Beddoes 2025)

Trump het internasionale gebeure in 2025 oorheers, en dit sal so bly terwyl hy in die Withuis is. Sy normvernietigende benadering het onrus in sommige gebiede veroorsaak (soos bv. in

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

handel), maar het ook diplomatieke resultate gelewer (in Gaza) en noodsaaklike verandering afgedwing (soos met Europese verdedigingsbesteding en die vergroting van lidlande se bydraes tot Navo). Sy transaksionele benadering berus grootliks op instink en nie op heersende of ontluikende geopolitieke paradigmas nie. Die ou globale reëlgerigte orde verdwyn al hoe meer en is besig om te verval.

> The world was careening into a dangerous new era well before Donald Trump's return to the White House. But the risks are getting higher rather than lower in his second term thus far. (Ero en Atwood 2025)

Continetti (2025) maak die stelling dat Trump en die land trots moet wees op die sukses van Operation Midnight Hammer teen Iran, en geen oordrywing is nodig om die belangrikheid daarvan te bewys nie. Daardie optrede het 'n slag vir nieverspreiding van kernwapens geslaan, die mullahs verneder en die VSA se kapasiteit, wil en bereidheid om drastiese optrede te neem aan Rusland en China bewys. Daarom beskou hy dit as Trump se beste besluit van 2025. Matthew Kroenig, die visepresident en senior direkteur van die Atlantic Council se Scowcroft Center for Strategy and Security, huldig die mening dat Trump 'n dapper besluit geneem het om teen Maduro op te tree. Dit was 'n sukses en kan een van die drie belangrikste buitelandse-beleidsoorwinnings van Trump se tweede termyn wees benewens dat Navo-bondgenote meer aan verdediging bestee en Iran se kernprogram teruggehou word (Kroenig 2026).

> Trump has put himself centre stage in many trouble spots. He has brought fresh energy to peacemaking, after years in which diplomatic efforts to end conflicts had been flailing. (Ero en Atwood 2025)

Op 7 Januarie 2026 kondig Trump aan dat die VSA aan dosyne internasionale en VN-entiteite gaan onttrek, insluitend 'n belangrike klimaatsverdrag en 'n VN-liggaam wat geslagsgelykheid en vrouebemagtiging bevorder, omdat hulle teenstrydig met die VSA se nasionale belange optree (Ward en Volcovici 2026). Op 4 Februarie 2025 onderteken hy die bevel om die VSA se deelname aan en betrokkenheid by internasionale organisasies te beëindig, en om waar wetgewing dit toelaat, befondsing daarvoor te staak (Executive Order 14199 2025). Hierna volg die aankondiging van die VSA se onttrekking aan 66 internasionale organisasies (35 nie-VN-liggame en 31 VN-verwante entiteite). Die administrasie het bevind dat hierdie instellings oorbodig is, wanbestuur word, geld verkwis, en gedryf word deur belange wat hul eie agendas bevorder – wat strydig is met die VSA s'n en ook hul eie, of wat 'n bedreiging vir die soewereiniteit, vryheid en algemene vooruitgang van die VSA is. In die memorandum wat onder Rubio se naam uitgereik is, is die Amerika Eerste-benadering tot multilateralisme duidelik. Dit beteken nie dat die VSA alle internasionale samewerking verwerp en na isolasionisme terugkeer nie, maar eerder dat die VSA afstand doen van wat beskou word as 'n verouderde multilateralismemodel wat 'n breë raamwerk van globale instellings onderskryf. Die VSA se nasionale belange weeg dus swaarder as die handhawing van 'n breë globale bestuursraamwerk. Dit is ook 'n einde aan wat die administrasie noem "blanko tjeks aan internasionale burokrasieë" wat 'n mislukte model van globale bestuur bevorder (Rubio 2026). Dit is nie meer vir Trump aanvaarbaar dat geld van die belastingbetalers ten koste van Amerikaners na buitelandse belange vloei nie.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

9. Beleid van “Peace through strength” en die nasionaleveiligheidstrategie

Op 4 Maart 2025 het Trump hierdie beleid aangekondig. Dit behels sy oorkoepelende buitelandse en nasionaleveiligheidsbeleidsmaatreëls waardeur hy die weermag as die sterkste, magtigste gevegmag ter wêreld wil herstel. Gevolglik handhaaf die VSA oorweldigende militêre, ekonomiese en diplomatieke mag en gebruik dan hierdie oorheersing om teenstanders af te skrik en onderhandelinge af te dwing met die verklaarde doel om groot, langdurige oorloë te vermy. Hierdie benadering het tot dusver daartoe gelei dat die Trump-administrasie bomaanvalle teen Jemen en Iran van stapel gestuur het, gewapende groepe in Nigerië en Somalië aangeval het, en beweerde dwelmsmokkelbote in die Karibiese Eilande aangeval het (White House 2025a). Dit verbaas dus nie dat een van Trump se vertrouelinge in die Withuis, Stephen Miller, wat sy adjunkstafhoof is, die volgende kategoriese stelling oor magsgebruik verkondig nie: “We live in a world in which you can talk all you want about international niceties and everything else, but we live in a world, in the real world, that is governed by strength, that is governed by force, that is governed by power” (Rogers 2026).

Ook het Hegseth onomwonde verklaar: “America can project our will anywhere, any time.” (Norman 2026)

Gevolglik het die VSA se mag die sentrale fokuspunt van die nasionaleveiligheidstrategie geword. In deel 2 van hierdie ondersoek word hierdie strategie en die toepassing van die beginsels wat daarin vervat is, in meer besonderhede uiteengesit. Hierdie dokument, wat op 5 November 2025 gepubliseer is, is die geskrewe weergawe van hoe almal in die Withuis die wêreld beskou en hoe die plan uitgevoer gaan word (White House 2025b). Leiers regoor die wêreld bestudeer en ontsyfer hierdie beleidsbloudruk noukeurig, omdat die dokument bevestig dat die wêreld besig is om onherroeplik onder Trump te verander. En dit bied ook ’n tipe voorskou van wat ’n Vance-presidentskap moontlik kan inhou. Die dokument is nie net ’n openlike uittarting vir baie regoor die wêreld nie, dit is ’n uitdaging om te sien of iemand anders ’n beter of ’n ander visie het.

> To intellectualize the Trumpian strain of foreign policy and to try to set down some mile markers for where these things are headed. Why so many people in the foreign policy community have been almost bowled over by this document is the boldness and candor with which it is articulating Trumpian perspectives on Europe, on the Western Hemisphere, on Asia, that are still shocking to some people, but now are being put out very explicitly. (Bateman en Wertheim 2025)

Die publikasie het ’n onbekende golf van verbasing en kommer meegebring en het in sommige Europese hoofstede selfs angs veroorsaak. Waarnemers beskryf dit as ’n ongehoorde reaksie op ’n magsgesentreerde, soewereiniteitsgedrewe dokument wat die diplomatieke woordeskat en multilaterale gerusstelling laat vaar wat die VSA se strategiese benadering tot Europa dekades lank onderskraag het. Europa sal daarna moet streef om minder kwesbaar te wees vir druk van die VSA wat nie sal ophou nie. Dit is tyd vir ’n Europese beleidsplan met stappe vir die ontkoppeling tussen die EU en die VSA om die skade wat “Amerika Eerste” aan Europa kan berokken, te verminder (Sandbu 2025). Hierdie strategie verteenwoordig die VSA se grootste beleidsverskuiwing sedert 1945. Hierin kry Europa geen respek nie.

> The new National Security Strategy of the United States of America has many strange features. But the strangest, and for Europeans the most disturbing, is that they alone are

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

> now seen as the only ideological enemies of the US. In the rest of the document, interests are seen as merely material rather than ideological. Threats to democracy and freedom now come only from their opponents within the US and its closest allies. (Wolf 2025)

Die VSA is nie tevrede met die leierskap van Europa nie en meen dat Europese leiers iets wil vermag waarin Europeërs geen belangstelling toon nie. Verder word van Europa verwag om sy ekonomiese huis in orde te kry (International 2025). Die EU het nou reeds deeglik bewus geword daarvan dat die VSA besig is om sy multilaterale verpligtinge na bilaterale transaksies te verskuif – nie om die internasionale orde noodwendig om te keer nie, maar om die beperkings wat dit stel te verswak. "Trump's new strategy marks the unraveling of the Western alliance. The world's despots have much to celebrate, while democrats have plenty to be anxious about – especially in Europe" (Dettmer 2025).

Dan vervolg Charai (2026) met die volgende waarneming:

> The United States once relied heavily on Europe to manage and stabilize fragile states across its near and extended periphery. The outcome is now evident. Europe failed not only to stabilize these regions but also to correctly identify the ideological nature of the threats emerging from them.

Met die volgende sluit O'Hanlon (2026) hierby aan: "The essence and emphasis of Trump's national security policy does hark back to a number of early U.S. presidents. [...] The history of U.S. foreign policy and defense strategy has been almost exclusively one of assertion."

Wolf (2026) se mening is dat hierdie veiligheidstrategie die VSA se binnelandse vrese oorsee omraam. Nadat hy die kritiek op Europa ontleed het, voeg hy by: "This is not to say that all is well in Europe. There exists a host of potent concerns."

Die Duitse kanselier, Friedrich Merz, het saam met ander Europese leiers in die buiteland erken – wat hulle baie lank vermy het om openlik te sê – dat Europa sal moet leer om aan te pas by die VSA se besluit om sy nasionale belange met hernude duidelikheid na te streef. Dit blyk dat Trump 'n rou senuwee aangeraak het. Merz waarsku sy landsgenote dat hul land se lang vennootskap met die VSA – wat Duitsland se veiligheid na die Tweede Wêreldoorlog verseker het – aan die verander is. Daardie verskuiwing vereis dat Europese lande, met inbegrip van Duitsland, meer moet doen om hulself teen eksterne bedreigings, insluitend van Rusland, te beskerm.

> His intervention follows increasingly clear signals from the Trump administration that, breaking with 80 years of trans-Atlantic military partnership, it no longer sees Europe's defense as a core American priority, even amid growing fears of Russian aggression. (Schuetze 2025)

Om die buiteland se verhouding teenoor Trump te beskryf, sal 'n voltydse diplomatieke oefening verg. Is hy 'n vennoot? Af en toe. 'n Bedreiging? Soms. 'n Mag wat die verhouding op sy eie voorwaardes hervorm? Altyd. Wat egter heel duidelik is, is dat die wêreld hier te make het met 'n onvoorspelbare, dominante vennoot wie se impulse wêreldmagte oornag kan omverwerp.

Die frase "peace through strength" is 'n beleidskonsep en kom in talle toesprake en beleid-standpunte van die huidige administrasie voor. Trump se NVS van 2025 beskryf hoe 'n sterk

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

VSA beoog om bedreigings vir sy nasionale belange af te weer. In daardie strategie word hierdie begrip soos volg beskryf:

> Strength is the best deterrent. Countries or other actors sufficiently deterred from threatening American interests will not do so. In addition, strength can enable us to achieve peace, because parties that respect our strength often seek our help and are receptive to our efforts to resolve conflicts and maintain peace. Therefore, the United States must maintain the strongest economy, develop the most advanced technologies, bolster our society's cultural health, and field the world's most capable military. (National Security Strategy 2025)

Ook in die NSV waar verwys word na die herlewing van die verdedigingsbedryfsbasis, staan geskryf: "to realize President Trump's vision of peace through strength". Hierdie begrip vorm ook die hoeksteen van 'n artikel wat die Withuis twee weke voor die militêre optrede teen Iran op 28 Februarie 2026 gepubliseer het. Die openingsparagraaf verklaar:

> President Donald J. Trump will always put the American people first – and that includes his unwavering commitment to an America First foreign policy. Through bold actions rooted in Peace Through Strength, President Trump has ended conflicts, dismantled threats, and rebuilt U.S. military dominance, making the world safer for Americans and restoring respect for the United States on the global stage. (White House 2026)

Hierdie NVS sal onvermydelik langtermyngevolge inhou vir hoe die VSA vrede deur mag in die wêreld wil verseker. Ook hoe die VSA sy belange definieer en uitbrei, wedywering tussen groot moondhede bestuur, alliansies hanteer en betrokke bly by globale regering en instellings, selfs al pas volgende administrasies die toon en instrumente daarvan aan. Verder maak hierdie vertroebeling van binnelandse en buitelandse sfere die VSA se buitelandse beleid meer sensitief vir interne polarisasie, wat die nastrewing van stabiele, voorspelbare verbintenisse in die buiteland bemoeilik (Lissner 2025).

10. Trump en die Kongres

Alhoewel die Republikeine tans albei kamers van die Kongres beheer, waarborg dit nie altyd dat al Trump se voorstelle aanvaar word nie. Taai onderhandelinge moet soms met halsstarrige partylede gevoer word om hul steun te verseker. In sy tweede termyn geniet Trump se buitelandse beleid egter sterk steun onder die meerderheid Republikeine in beide kamers van die Kongres, veral diegene wat hulself met Trump se Amerika Eerste-slagspreuk vereenselwig. Tog bestaan daar steeds tweeparty- en interne Republikeinse weerstand teen belangrike buitelandsebeleidskwessies. Die meeste Republikeinse wetgewers ondersteun ekonomiese druk op China, Iran, Kuba en Venezuela, sterk steun vir Israel, behoorlike immigrasie- en grensbeheer, en die verandering aan klimaatmaatreëls. Baie Demokrate ondersteun ook sommige van hierdie standpunte, veral toenemende ekonomiese druk op China en die voortsetting van militêre hulp aan Israel. Prominente Republikeine wat hulle tot "Amerika Eerste" verbind, soos Brian Mast (voorsitter van die Huis se komitee oor buitelandse aangeleenthede), en die speaker van die Huis, Mike Johnson, het Trump se invloed verder verskans deur die komitee se leierskap te herskommel om daarmee steun vir sekere van die President se gewaagde buitelandsebeleids-

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

inisiatiewe te verseker. Rubio is ’n sleutelvennoot wat help om steun vir Trump se buitelandsebeleidsrigting in die Kongres te kry.

In 2025 het die Kongres reeds sommige van Trump se buitelandsebeleidsinisiatiewe ondersteun, veral dié wat verband hou met die getal troepe in sleutelalliansies, veranderinge in buitelandse hulp, en pogings om nasionaleveiligheidsooreenkomste te handhaaf, terwyl dit ook sekere beperkings en beskermingsmaatreëls rondom eensydige uitvoerende aksies ingestel het. Die VSA se verbintenis met Suid-Korea is byvoorbeeld herbevestig, en in die verdedigingswet van 2025 is ’n bepaling ingesluit om 28 500 troepe daar te stasioneer.

Volgens tweepartymaatreëls wat die Kongres tydens ’n vorige sitting aanvaar het, is dit vir ’n president moeilik om die VSA aan Navo te onttrek sonder die Kongres se toestemming. In teenstelling hiermee het Trump die VSA se onttrekking aan die Wêreldgesondheidsorganisasie (WHO) en Unesco met die blote ondertekening van twee uitvoerende bevele gelas.

Op 17 Julie 2025 het die Senaat ’n versoek van die Withuis goedgekeur om $8 miljard aan buitelandsehulpprogramme te herroep, wat die einde van die VSA se agentskap vir internasionale hulp (USAID) en ander hulpprogramme beteken het. Om sekere Kongreslede se steun vir die besnoeiing te verseker het Trump ingewillig om die $400 miljoen-besnoeiings aan Pepfar se wêreldwye anti-Vigs-inisiatief, wat president George W. Bush meer as 20 jaar vantevore van stapel gestuur het, uit die pakket te verwyder. Republikeine het voor Trump se druk geswig in ’n ongewone oorgawe van die Kongres se bestedingsmag en grondwetlike beheer oor federale befondsing. In die Huis van Verteenwoordigers het Trump staatgemaak op dieselfde gewilligheid om hom met sy versoeke ter wille te wees. Bevestiging hiervan is gekry toe die komitee oor buitelandse aangeleenthede op 15 Julie 2025 verklaar dat die VSA ’n gefokuste, missiegedrewe Departement van Buitelandse Sake nodig het waar elke dollar en elke diplomaat die VSA eerste stel. Hierna aanvaar die Senaat die begrotingsvoorstelle – ’n klinkklare oorwinning vir sy besnoeiingsbeleid en herorganisasie (U.S. Senate 2025). Toe die Huis nie Trump se veto’s van twee wetsontwerpe ongedaan kon maak nie, het dit die lojaliteit van die Republikeine teenoor die President en hul steun vir sy politieke stryd onderskryf, aangesien die veto’s gesien is as voorbeelde van Trump wat uit politieke wraak opgetree het (Brooks en Kochi 2026).

Die Demokrate kom dikwels magteloos voor as gevolg van hul minderheidsgetalle in albei kamers van die Kongres en ook hul swak strategiese besluite en optredes, soos met die weke lange debatte tydens die begrotingskrisis om die land nie tot stilstand te bring nie.

Luce (2025) verduidelik die Demokrate se onbeholpenheid soos volg:

> Trump’s genius is to keep pushing Democrats into reactive conservatism. Trump’s assaults on pretty much every constitutional norm are indeed terrifying and outrageous. Democrats also face a deeper philosophical problem. Rather than seeking ways of reinventing a system in which America has lost faith, Democrats are betting on Trump’s defeat in next year’s congressional elections. [...] Democrats would be unwise to think their problem will end with Trump.

Die vraag ontstaan dus onwillekeurig waarom die Demokrate so sukkel om Trump se buitelandse beleid teen te werk. Hulle is egter onbeduidend omdat hulle nie oor die institusionele mag beskik nie, verdeelde openbare en elite-opinies oor sleutelkwessies het, en beperk word deur grondwetlike voorskrifte en beduidende tweepartyoorvleueling met elemente van Trump se agenda. Hul optredes kenmerk harde retoriek waarmee gewoonlik min vermag word.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Gevolglik word dit selde omskep in bindende beperkings op die President. Skerp verklarings en verslae word uitgereik waarin hulle Trump daarvan beskuldig dat hy alliansies verswak, invloed aan China gee of Rusland ter wille is, en die oppergesag van die reg ondermyn. Dikwels bly dit net by simboliek. Dus, Demokrate veroordeel die aksie en bevraagteken die wettigheid daarvan, maar sonder ’n meerderheid en beperkte Republikeinse steun teen die President, word die Demokrate se betrokkenheid hoofsaaklik tot protes eerder as beïnvloeding verminder.

Alhoewel Trump aansienlike steun onder Republikeine in die Kongres geniet vir die meeste van sy buitelandsebeleidsprogramme, is verskeie senior lede van die party voorstanders van beskermingsmaatreëls ten opsigte van Oekraïne en Navo om party van sy eensydigste impulse te versag. Sommige mag dalk bereid wees om saam met Demokrate te werk om kernelemente van internasionalisme te bewaar (Tama 2025). Of hulle dit sal regkry, bly ’n ope vraag.

Teen die einde van 2025 het die VSA se vlootaktiwiteite in die nabyheid van Venezuela toegeneem om bote met vermeende dwelmsmouse skadeloos te stel. Met hierdie optredes het die Demokrate in die Senaat gepoog om ’n teregwysing teen Trump aanvaar te kry ingevolge die War Powers Resolution of 1973, waarin die vereiste gestel word dat die Kongres vooraf in kennis gestel moet word en magte onttrek moet word by gebrek aan magtiging deur die Kongres. Hierdie resolusie was getiteld:

> A joint resolution to direct the removal of United States Armed Forces from hostilities within or against Venezuela that have not been authorized by Congress. S.J.Res. 98. (119th Congress: 2025–2026)

Kort hierna het die VSA teen Maduro opgetree. Vir die Demokrate was hierdie aksie onaanvaarbaar, te meer nog omdat die Kongres nie vooraf daaroor ingelig was nie. Met die stemming van 53 teen 47 het vyf Republikeinse senatore met die Demokrate saamgestem dat die voorstel bespreek word. Een van hulle was Josh Hawley van Missouri. Hy waarsku al geruime tyd oor vae militêre verbintenisse en bevraagteken die groeiende toename van mag in die uitvoerende gesag (Jimison 2026). Dit het egter nie lank geneem voor Trump weer eens sy houvas op die Republikeinse party bewys het nie. Republikeinse leiers in die Senaat kon genoeg steun kry vir hul prosedurele maneuver om die resolusie te dwarsboom nadat twee senatore van standpunt verander het om te keer dat dit tot stemming kom. Senator Hawley het sy posisie heroorweeg en aangepas nadat die betrokke senatore versekerings van Rubio ontvang het dat die administrasie goedkeuring van die Kongres sou verkry voordat troepe in Venezuela ontplooi word (Bolton 2026). Net meer as ’n maand later het die VSA se offensief saam met Israel teen Iran begin. Die Demokrate was weer gereed met ’n resolusie om Trump hok te slaan, maar hul drie afsonderlike pogings het misluk. Met die derde stemming het een Demokraat saam met die Republikeinse senatore gestem (Sarwari 2026).

“Checking this particular president is especially hard, but there are ways for Congress to do it, if it can muster some political will,” skryf Mackinnon en Milne in die *Financial Times* van 14 Januarie 2026. Die Demokrate se kernstrategie het daarop berus om magsbeperkende resolusies in te stel wat Trump gelas het om die VSA se magte betrokke by vyandelikhede in of teen Iran te onttrek waar hy nie ’n spesifieke magtiging vir die gebruik van militêre mag of ’n oorlogsverklaring versoek en ontvang het nie. Hulle het egter elke keer misluk, omdat hulle 47 stemme teen ’n soliede blok van 53 verenigde Republikeine se stemme te staan gekom het. Die breër politieke klimaat het Republikeinse senatore ook onwillig gelaat om Trump se veldtog teen Iran te beperk (Mitchell 2026).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

In deel 2 word die optredes teen Iran in meer besonderhede bespreek.

Wat buitelandse beleid, nasionale veiligheid en intelligensie, asook besteding en toesig betref, ondermyn die President die wetgewende gesag en steur sy administrasie hul min aan grondwetlike voorskrifte in daardie verband. Die Republikeine is ook verbasend stil oor hoe die Trump-administrasie die toesig wat die Kongres nog altyd as *sy* funksie hanteer het, te omseil. Namate die Kongres se magte afneem, sal dit moeilik wees om die proses later te herstel:

> The degree of disdain Mr. Trump has shown for Congress – and the willingness of G.O.P. leaders to defer to him even when it means undercutting their coequal branch of government. Republicans in Congress have capitulated and are not pushing back to assert authority. (Barnes en Edmondson 2025)

Republikeine verwerp egter die argument dat hulle die Kongres se toesig- en bestedingsmagte aan die Withuis afgestaan het. Hulle voer aan dat Trump sy uitvoerende gesag gepas uitoefen om ’n enorme federale burokrasie onder beheer te kry. Die gevolg hiervan word al duideliker: “Mr Trump is leading a revolutionary project that aspires to remake the economy, the bureaucracy, culture and foreign policy, even the idea of America itself” (Leader 2025a).

Die grootliks inskiklike Republikeinsgeleide Kongres, met geen aptyt om Trump uit te daag nie, staar ’n nuwe verset in die gesig namate wetgewers wat bekommerd is oor hul politieke toekoms probeer om hulself te laat geld voor die middeltermyn-Kongresverkiesings in November 2026.

11. Trump en die Hooggeregshof

In die literatuur oor die VSA se buitelandse beleid en aangeleenthede word die Hooggeregshof van die VSA as ’n rolspeler in buitelandse sake nie wesenlik vermeld of enigsins voldoende bespreek nie. Terughoudendheid, pessimisme en kommer oor oorskryding deur die uitvoerende gesag wanneer dit by buitelandse sake en nasionale veiligheid kom, is tendense wat in uitsprake reeds aan bod gekom het. Besluite wat krities is teenoor die uitvoerende gesag – veral oor presidensiële oorskryding – is nie meer uitsonderings wanneer grondwetlike oortreding ter sprake is nie. Die siening van die Hooggeregshof oor hierdie kwessies het verskuif; die klem het verander. Hierdie hof word tereg gesien as die grondwetlike kompas (Eksteen 2019a). Hierdie rol is dus geensins een van besluitneming nie, maar eerder erkenning van die Hooggeregshof se grondwetlike mag waarmee die uitvoerende gesag met betrekking tot buitelandse sake beïnvloed en selfs beperk en gerig word. Argumente wat presidensiële oorskryding regverdig, beïndruk regters nie meer nie en hul uitsprake dra die onmiskenbare boodskap oor dat die Hooggeregshof wel ’n rol in buitelandse sake te speel het. Die uitvoerende gesag moet die werklikheid aanvaar dat sy optrede in buitelandse aangeleenthede onderhewig aan grondwetlike toesig is. So het George W. Bush nadat die Hooggeregshof hom oor een van ’n reeks buitelandsebeleidsbesluite skerp tereggewys het, opgemerk dat die hof sy uitspraak gelewer het en hy daarby sal hou (Bush 2010).

Verskeie belangrike buitelandsebeleidsinisiatiewe van Trump in 2025 het steun in uitsprake van die Hooggeregshof ontvang, veral dié wat betrekking het op buitelandsehulpbesteding en die verskraling van die federale departemente, soos die Departement van Buitelandse Sake. In

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Julie 2025 het die hof Trump se gesag gesteun om federale agentskappe te herorganiseer (Fritze en Luhby 2025). Daarmee is sy besluite oor grootskaalse afdankings en ingrypende herstrukturerings gehandhaaf. Hierdie uitspraak versterk breë presidensiële beheer, wat weer 'n impak op diplomatieke en buitelandsebeleidsmasjinerie, soos die Departement van Buitelandse Sake en USAID, het. Dit dui op 'n sterk geregtelike versterking van die uitvoerende gesag se diskresie in die strukturering van buitelandse beleid.

In die konteks van hierdie regsaspekte is dit belangrik om op die uitspraak van die Hooggeregshof te let wat daarop gewys het dat laer howe nie die gesag van die president se magte in die uitvoering van sy pligte kan beperk nie. Ten spyte hiervan gaan hofsake in hierdie laer howe onverpoosd voort en uitsprake teen Trump se optredes en besluite word steeds geneem.

Met 'n beslissing op 5 September 2025 het die Hooggeregshof regshelderheid oor hierdie onderwerp geskep: "In a series of rulings – actually 16 in a row – the Supreme Court has sided with Trump and against challenges to Trump and against lower courts that have ruled against Trump" (Klein 2025).

Dat die Hooggeregshof ten gunste van Trump teen regsuitdagings beslis, is belangrik omdat dit sy uitvoerende mag en vermoë om sy beleid met minder geregtelike beperkings te implementeer, aansienlik verbeter. Die hof se uitsprake beperk laer federale howe om breë landwye bevele uit te reik wat Trump se uitvoerende handelinge kan beperk. Dit beteken dat beleidsmaatreëls, soos om immigrasievereistes en -agentskappe te herstruktureer, minder regshindernisse in die gesig kan staar. Met uitsprake in Trump se guns stel die Hooggeregshof sy administrasie in staat om beslissend op te tree, selfs wanneer regters in laer howe grondwetlike of regsbesware opper. "The balance that the courts must strike in not interfering in the policy decisions of government on the one hand, and their fundamental role in acting as a check on the lawful use of power on the other, is at the heart of the Court's arguments" (Stanton 2025).

Hierdie reeks deurslaggewende beslissings het grasie vir Trump in sy politieke agenda verleen: "The US judiciary is facing unprecedented pressure as President Trump asserts executive dominance" (Roberts 2025).

Hooggeregshofuitsprake in Trump se guns het onmiddellike en verreikende gevolge. Sy uitvoerende gesag word dus met geregtelike toesig versterk. "For the president, the power to issue limitless tariffs is at the heart of his second-term vision, from trade to foreign policy. [...] If the administration ultimately prevails, Mr. Trump stands to significantly expand his power" (Romm en Swanson 2025).

Verder skep hierdie reeks beslissings transformerende regspresedente en word sowel die vermeende legitimiteit van die regbank as kernaspekte van regeringsbeleid versterk. Die regslandskap verander egter vinnig.

Beleidsbesluite wat voorheen deur laer howe verhinder is, word in sekere howe nog toegelaat om Trump se besluite en optredes te betwis. Ná 'n onlangse uitspraak van 'n Federale Appèlhof om Trump se tariefbevele te verwerp, het die regering die Hooggeregshof genader om dringend uitsluitsel oor hierdie aangeleentheid te lewer. Op 9 September 2025 het daardie hof aangekondig dat dit wel die appèl sal aanhoor om te bepaal of Trump noodmagte kan gebruik om ingrypende tariewe op handelsvennote regoor die wêreld te regverdig. Die regters sal in die eerste week van November mondelinge argumente aanhoor. In sy regsvoorlegging beskryf die administrasie dat

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Trump se tariewe sy "belangrikste ekonomiese en buitelandse beleidsinisiatief" is. Daar word beweer dat die tariewekwessie onder die mees saakmakende programme tel waaroor die hof in onlangse jare genader is (Trump v. V.O.S. Selections, Inc. 2025).

Hierdie saak daag die geldigheid van die administrasie se belangrikste ekonomiese en buitelandse beleidsinisiatief uit – die instelling van tariewe kragtens die International Emergency Economic Powers Act, 1977 (IEEPA), wat Trump noodsaaklik ag om die VSA se nadelige handelstekorte reg te stel. In elk van die 12 presidensiële uitvoerende bevele wat oor tariewe handel, stel Trump dit duidelik dat dit daarop gemik is om die bedreiging vir die buitelandse beleid, nasionale veiligheid en ekonomie van die VSA die hoof te bied. In die aanbieding aan die hof word dieselfde punte herhaaldelik beklemtoon. Ook dat die Kongres die president se grondwetlike mag oor buitelandse sake en nasionale veiligheid oor die eeue heen aangevul het deur die gesag aan hom te delegeer om tariewe of heffings op invoere te bestuur na gelang van internasionale toestande. Die Kongres het sedertdien baie ander wette uitgevaardig wat die Uitvoerende Gesag magtig om tariewe of heffings op invoere op te lê of te wysig. Gevolglik is daar niks nuuts of verdags omtrent die IEEPA se breë delegering van tariefgesag om nasionale noodgevalle te hanteer nie. Die Kongres het reeds lankal die president se bevoegdheid oor buitelandse sake aangevul deur ruim gesag te delegeer om tariewe op te lê wat na die president se oordeel nasionale veiligheid sal bevorder, ekonomiese voorspoed sal bevorder of onderhandelinge met buitelandse eweknieë sal vergemaklik. In die regering se hofvoorlegging word vermeld dat die VSA in delikate hoërisiko-onderhandelinge met "dosyne lande" gewikkel is. Daarvolgens sal geen ooreenkomste moontlik wees sonder die oplegging van tariewe om invoere te reguleer nie, en dat die tariewe ander lande na die onderhandelingstafel gebring het. Die beslissing van die Appèlhof stel tariewe in gevaar wat die President as noodsaaklik vir die land se toekoms bepaal het.

Of die president wel oor die gesag beskik om daardie tariewe kragtens die IEEPA op te lê, is die alles bepalende vraag – en 'n vraag wat die Appèlhof verkeerdelik beantwoord het. Die Minister van Finansies se verklaring word aangehaal waarin gesê word dat die tariewe die afgelope paar maande reeds een van die land se hoogste prioriteite en opsigte van buitelandse beleid is. Om die laer hof se beslissing te aanvaar, sal tot gevaarlike diplomatieke verleentheid lei. Die VSA sal blootgestel word aan vergelding, en kritieke onderhandelinge met buitelandse vennote sal onderbreek word, wat die vermoë om die nasionale veiligheid en ekonomiese welstand van die Amerikaanse volk te beskerm, sal ondermyn. Volgens die Minister van Handel sal die bekragtiging van die besluit van die Appèlhof massiewe en onherstelbare skade aan die land en sy buitelandse beleid en nasionale veiligheid veroorsaak, nou én in die toekoms. Dit sal ook breër binnelandse en buitelandse strategiese belange bedreig. Die Minister van Ekonomiese Sake se verduideliking dat indien die beslissing in werking tree, die President se onlangse hoogs sensitiewe onderhandelinge om die konflik tussen die Russiese Federasie en Oekraïne te beëindig, in gevaar gestel sal word, wat weer ernstige gevolge vir voortgesette vredesonderhandelinge en menseregteskendings sal inhou.

> That decision casts a pall of uncertainty upon ongoing foreign negotiations that the President has been pursuing through tariffs over the past five months, jeopardising both already negotiated framework deals and ongoing negotiations. (Trump v. V.O.S. Selections, Inc. 2025:14)

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Twee vooraanstaande gesaghebbendes oor die Hooggeregshof huldig die volgende standpunt wat die administrasie in sy betoog aanhaal:

> The Supreme Court has recognised that the congressional grant to the President of tariffing and other import-control authority dates back to the founding era and has treated such actions as involving foreign affairs. The President has more independent power relating to foreign affairs than domestic affairs. (Bradley en Goldsmith 2024)

Daardie betoog steun ook sterk op twee belangwekkende uitsprake waarin die Hooggeregshof al voorheen na die President se hantering van buitelandse beleid verwys het:

> Policies regarding the conduct of foreign relations are so exclusively entrusted to the political branches of government as to be largely immune from judicial inquiry or interference. (Harisiades v. Shaughnessy 1952)

> Matters intimately related to foreign policy and national security are rarely proper subjects for judicial intervention. (Haig v. Agee 1981)

Die Hooggeregshof staan voor ’n groot uitdaging. Dit verleen aan die hof die geleentheid om finaliteit en regsduidelikheid te bring, nie net oor Trump se toepassing van tariewe nie, maar ook oor ’n president se uitvoering van buitelandse beleid (Moroses 2025). Sou ’n ommekeer volg, kan ’n ongelukkige presedent vir uitgebreide uitvoerende magte in buitelandse beleid geskep word. Word dit gehandhaaf, sal hierdie eensydige handelsbesluite beperk word. Daarmee sal vrae ontstaan oor die geldigheid van die tariewe wat reeds gehef is en of die reeds betaalde tariewe terugbetaalbaar moet wees.

In ’n belangrike uitspraak oor presidensiële mag het die Hooggeregshof op 20 Februarie 2026 die omvattende tariewe tersyde gestel wat die President in ’n reeks uitvoerende bevele gehef het. Die hoofregter het die meerderheidsopinie opgestel wat beslis dat die tariewe die magte oorskry wat die Kongres met die IEEPA aan die President verleen om handel te reguleer tydens nasionale noodgevalle wat deur buitelandse bedreigings veroorsaak word.

> We claim no special competence in matters of economics or foreign affairs. We claim only, as we must, the limited role assigned to us by Article III of the Constitution. Fulfilling that role, we hold that IEEPA does not authorize the President to impose tariffs. (Learning Resources 2026)

Die hof het bevind dat die begrippe *reguleer* en *invoer* wat in die IEEPA voorkom regulatories is en nie ’n toekenning van belastingmag nie. Tariewe word as ’n aspek van die Kongres se belastingmag beskou en die Grondwet gee geen deel van daardie mag aan die President nie, tensy dit uitdruklik in wetgewing aan hom verleen word (Howe 2026). Gevolglik het die President duidelike Kongres-magtiging daarvoor nodig gehad, en die IEEPA verleen dit glad nie. Die meerderheid het ook beklemtoon dat besluite van groot ekonomiese of politieke betekenis besonder duidelike statutêre taal vereis. Om daardie rede het die hof die betoog verwerp dat die IEEPA stilweg sulke wye tariefmag delegeer, selfs in die samehang van buitelandse aangeleenthede (Fritze 2026).

Oor hierdie uitspraak het die minister van finansies, Scott Bessent, verduidelik dat die uitspraak baie eng was in terme van die President se vermoë om die IEEPA te gebruik om inkomste te

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

vorder. Die Hooggeregshof het toegegee dat die President selfs by magte is om ’n volle embargo in te stel, maar hy kan nie een dollar invorder ingevolge daardie wet nie. Dus het die President, volgens Bessent, steeds die mees drakoniese maatreël tot sy beskikking in onderhandelinge. Verder vorder die VSA reeds ingevolge ander wetgewing wat toegepas word en verder gebruik sal word, aansienlike tariefinkomste in wat in 2026 onveranderd sal bly en in die toekoms mag toeneem (Hutchison 2026).

Trump het kort na die uitspraak tariewe ingevolge ander wetgewing aangekondig. Artikel 122 van die minder bekende Trade Act van 1974 stel die President in staat om tariewe vir so lank as 150 dae te hef wanneer groot en ernstige betalingsbalanstekorte vir die VSA dreig of ander fundamentele internasionale betalingsprobleme opduik. Nadat die Hooggeregshof Trump se tariewe ongeldig verklaar het, werk buitelandse leiers en bestuurders grootliks met die aanname dat die tariewe hier is om te bly, in een of ander vorm, solank Trump sy amp beklee. (Cohen 2026)

In sy staatsrede van 24 Februarie 2026 het Trump die uitspraak as ongelukkig bestempel en dit duidelik gestel dat die regbank se poging om hom in toom te hou reeds misluk het. Wat sy ekonomiese agenda en toekomstige beleid oor tariewe betref, was Trump onwrikbaar dat sy tariewe van krag sou bly en dat Kongres-aksie nie nodig sou wees om sy handelsbeskerming aktief te hou nie. Hy het aangevoer dat die uitspraak eintlik sy vasberadenheid versterk het om nywerhede van die VSA te beskerm, wat aandui dat hy ’n uitweg gevind het om die handelsbenadering van sy beleid van Amerika Eerste te handhaaf ten spyte van geregtelike struikelblokke (Trump 2026).

Die media het begin om die uitspraak te gebruik as bewys dat Trump se tariewe onwettig is, sy tariefstrategie vernietig is, en dat dit ’n yslike nederlaag vir hom is – maar dan binne net ure daarna moes berig dat hy tariewe verhoog. Hiermee tref hy sekere lande nog harder as voorheen. Die ekonomiese ontwrigting wat Trump Kanada toegedien het, is grootliks veroorsaak nié deur die tariewe waaroor die Hooggeregshof se uitspraak gehandel het nie. Trouens, die uitspraak bied geen verligting op die tariewe wat belangrike Kanadese vervaardigingsektore benadeel nie. Nou kom hierdie globale 10% nog by (White House 2026 en Marimow 2026).

Die uitspraak is – let hierop – “a reminder that checks and balances still operate, but in the long run, we are still likely to be living in a global economy defined by higher tariffs than existed prior to the Trump administration” (Froman 2026); en die uitspraak gee toe dat die President “could impose embargoes if necessary to accomplish those objectives”.

In deel 2 word tariewe as ’n buitelandsebeleidsinstrument bespreek.

12. Positiewe en negatiewe aspekte van Trump se buitelandsebeleidsoptredes

Hierdie artikel bekyk ook die positiewe en negatiewe aspekte van Trump se buitelandsebeleidsoptredes. Gegewe die sukses, volgens Trump se eie maatstawwe, het hy in die eerste 12 maande redelik goed gevaar, ook op die gebied van buitelandse aangeleenthede. Dit sou onbesonne wees om aan te neem dat alles wat die VSA nou verteenwoordig, tuis én in die buiteland, sal misluk. Die resultaat van die ontleding van Trump se buitelandse beleid en sy eiesoortige toepassing daarvan toon bepaalde sterk en swak punte wat gewortel is in die benadering van Amerika Eerste, wat op sy beurt die klem op unilateralisme en transaksionele

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

diplomasie, globale ontwrigting en ’n herbelyning van die VSA se alliansies en soms teenstrydige verhoudings plaas. Hieruit blyk die positiewe en negatiewe aspekte van sy buitelandse beleid duidelik.

So het sy fokus op die prioritisering van die VSA se belange reeds in sy eerste termyn gelei tot heronderhandelde handelsooreenkomste (soos bv. NAFTA met Kanada en Meksiko) en nou ’n herkalibrering van alliansies wat die VSA se hefboomkrag in globale ekonomiese en veiligheidsaangeleenthede vergroot. Die aanwending van tariewe, soos teen Indië, en taai bedinging met groot vennote, soos met China, het kragtige leierskap getoon, wat binnelandse steun gekry het, maar sterk teenstand en reaksie van teenstanders uitgelok het. Deur multilaterale organisasies uit te daag en nuwe alliansies in die Midde-Ooste te vorm, is die VSA ook binnelands bevoordeel.

Trump se antagonistiese retoriek en eise vir verhoogde bydraes van bondgenote in Navo het wantroue geskep en die waarde van langdurige vennootskappe ondermyn. ’n Hoogs gepersonaliseerde en onvoorspelbare styl lei tot diplomatieke onsekerheid, veral rakende Oekraïne, China en die ondersteuning vir demokratiese instellings wêreldwyd. Sy wisselvallige besluitneming skep onsekerhede by bondgenote. Die vermeende verskuiwing na ’n ekonomiesebeskermingsbeleid en dreigemente om buitelandse gebiede soos Groenland te annekseer, loop die risiko om konflik en globale onstabiliteit uit te lok. Met mededingers (Rusland, Iran, China) wat almal interne uitdagings in die gesig staar, kon Trump die VSA se oorheersing herbevestig en teenstanders se swak punte uitbuit. Die moontlikheid is steeds daar vir nuwe vredesooreenkomste met direkte, transaksionele benaderings. Aggressiewe tariefbeleide en onttrekking aan ooreenkomste stel die VSA se invloed op die globale ekonomie in gevaar en kan verdeeldheid in internasionale betrekkinge verder aanwakker. Ontwrigtende diplomasie en teenstrydige verbintenisse teenoor bondgenote en teenstanders bevorder onvoorspelbaarheid en geopolitieke onsekerheid, wat spanning in wisselvallige streke kan vererger. Volgehoue retoriek teen multilateralisme en die nastrewing van eensydige voordele vir die VSA kan globale aansien en vermoë om gesamentlike veiligheidspogings te lei, ondermyn.

Oor die algemeen lê die sterk punte van Trump se buitelandse beleid in sy duidelike fokus en ontwrigtende mag, maar sy swak punte en bedreigings fokus op onvoorspelbaarheid, gespanne alliansies en risiko’s vir die gevestigde internasionale orde. Dit is ook nie verbasend nie dat *The New York Times* in ’n onlangse meningsartikel skryf:

> It is increasingly clear that the world is no longer persuaded by America’s approach to economic policy. In reality, the United States is walking out of the system it created. The Trump administration, by rejecting this global consensus, has damaged both the American economy and American global leadership. (Opinion 2025)

Hierdie mening beskryf Trump se handelsleierskap as ondoeltreffend en dui op ’n afname in die VSA se globale invloed op buitelandse beleid en ekonomiese sake, aangesien min lande of leiers bereid is om die VSA se voorbeeld volgens sy huidige riglyne te volg. Trump het druk uitgeoefen om uitvoerende mag op ongekende maniere te konsolideer, en het dikwels op uitvoerende bevele en uitvoerende optrede gesteun om sy veldtogbeloftes na te kom. Maar sy pogings het wisselende vlakke van sukses gehad, soms as gevolg van hofbevele en soms as gevolg van die administrasie se eie besluitneming. Maar nóg vergryping nóg terugtrekking kan binnelandse steun wen. Sy Amerika Eerste- buitelandse beleid ontstel die wêreld. Bondgenote bevraagteken die VSA se betroubaarheid as ’n strategiese vennoot en is bekommerd dat

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Washington nou meer van ’n vyand as ’n vriend van die liberale reëlgerigte orde is. Hulle het rede om bekommerd te wees. Die Trump-administrasie glo dat internasionale ooreenkomste, oop handel en buitelandse hulp die VSA se mag en invloed afbreek en nie versterk nie. Gevolglik het Trump sy vyandigheid teenoor multilateralisme duidelik gemaak.

Terwyl die Amerika Eerste- buitelandse beleid die fokuspunt van openbare debat oor die toekoms van leierskap in die VSA mag wees, is die wêreld beslis op hete kole. Maar dit is ook ’n simptoom van ’n breër uitdaging waarmee die VSA te kampe het: die verbrokkeling van die binnelandse konsensus wat die VSA se groot strategie van die Tweede Wêreldoorlog tot in die 21ste eeu geanker het. Partydige, streeks- en ideologiese verdeeldheid het ’n ontkoppeling tussen die land se binnelandse politiek en sy buitelandse beleid veroorsaak.

Aan die een kant van die politieke spektrum is daar die beleërde liberale internasionaliste, wat ferm verbind is tot die verdediging van die liberale orde deur die projeksie van die VSA se mag, handelsliberalisering, multilaterale regering en die bevordering van menseregte en demokrasie. Aan die ander kant is daar die ondersteuners van die nuut bemagtigde Amerika Eerste-benadering, wat probeer om die liberale orde omver te werp deur buitelandse verpligtinge te verslap, tariefmure op te rig, weg te breek van multilaterale instellings, en pogings laat vaar om demokratiese waardes te versprei. Nie een van die visies kan volgehoue binnelandse steun verseker nie: “U.S. elections rarely turn on foreign policy. They turn on the economy” (Bennhold 2026).

In sy voordrag voor die Council on Foreign Relations het die Withuis se raadgewer oor handel, Peter Navarro, sy gehoor prontuit op die volgende gewys:

> The world has changed. The American people have changed. The age of blind globalization is over. If the Council on Foreign Relations wants to be relevant, it must stop mistaking nationalism for isolationism, sovereignty for retreat, and strength for aggression. For, ultimately, MAGA and the America First movement isn’t about pulling back; it’s about standing tall. It’s about defending what we make, who we are, and the nation we love. (Navarro 2025)

Gevolglik het die VSA se buitelandse beleid wisselvallig en onbestendig geword met meningsverskille oor hoe om die land se doelwitte die beste na te streef (Kupchan en Trubowitz 2025).

Kritici van die huidige administrasie voer aan dat hierdie verskuiwing op ’n wegbeweeg van die liberale orde dui. Hierdie sentiment word deur kundiges voorgehou as ’n erosie van hegemoniale stabiliteit. Gedurende Trump se aanvanklike termyn het John Ikenberry van Princeton Universiteit die Amerika Eerste- buitelandse beleid reeds bestempel as ’n beduidende afwyking van die liberale internasionalistiese tradisie ná 1945 wat ’n aansienlike bedreiging vir die VSA-geleide liberale internasionale orde inhou. Hy karakteriseer Trump se metodologie as ’n ideologiese en strategiese breuk wat die fundamentele beginsels van die globale leierskap van die VSA in gevaar stel, naamlik multilaterale instellings, alliansies en ’n reëlgerigte stelsel wat op wedersydse voordele gemik is (Eikenberry 2017). So het John Mearsheimer, ’n prominente politieke wetenskaplike en internasionale-betrekkinge-teoretikus verbonde aan die Universiteit van Chicago, in Trump se tweede termyn sy buitelandsebeleidsbenadering van Amerika Eerste as aanduidend van ’n gunstige oorgang na ’n grootmoondheidgesentreerde, realistiese perspektief beskryf. Hy kritiseer egter die implementering daarvan as dikwels kortsigtig, oordrewe transaksioneel en selfvernietigend – veral sy hantering van vennote en benadering tot die

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

gevestigde internasionale bestel (Katz 2025). Stephen Walt, 'n gerespekteerde realis oor internasionale betrekkinge, spreek simpatie uit oor die fundamentele realistiese rasionaal wat die beginsel van "Amerika Eerste" onderlê – spesifiek 'n oorgang van liberaal-hegemoniese oorskryding na 'n meer belangegedrewe, terughoudende strategie. Hy kritiseer Trump se werklike implementering en beskou dit as onbevoeg en strydig met die baie realistiese beginsels wat dit sou beliggaam. Ook kritiseer hy die VSA se verbintenisse in die buiteland, hoewel hy nie Trump se optrede en onttrekking aan die gevestigde wêreldorde as voordelig vir die VSA op lang termyn beskou nie (Fadel en Manuel 2025).

Daarteenoor verduidelik Jeffrey Sonnenfeld (2026) Trump se strategiese benadering tot mag deur middel van tien herhaalbare tegnieke. Deur te put uit sy uitgebreide ervaring as 'n leierskapskenner aan die Yale School of Management en as adviseur vir vyf voormalige presidente, asook 'n langdurige persoonlike verbintenis met Trump, voer Sonnenfeld aan dat Trump se optrede nie chaoties is nie, maar eerder noukeurig beplan is. Hy bied Trump se leierskap aan as 'n samehangende raamwerk, met die klem op taktiek, soos 'n persoonlike handelsmerk van verdeel en heers. Hy voer aan dat wat as onvoorspelbaarheid voorkom, 'n berekende strategie is om mag te konsolideer en instellings te manipuleer. Uiteindelik beeld hy Trump uit as beslis 'n strategiese leier met onderskeibare beginsels wat konvensionele sienings van sy gedrag uitdaag.

13. Samevatting

In sy tweede termyn streef Trump 'n aggressiewe buitelandse beleid na met die fokus op vinnige, aandagtrekkende transaksies soortgelyk aan sake-oornames. Te midde van binnelandse vraagstukke, soos binnelandse veiligheid en immigrasie, geniet sy internasionale doelwitte bepaald voorrang. Hulle word dikwels nagejaag sonder om die Kongres te raadpleeg. Wat hierdie benadering egter verder kenmerk, is hoe sterk hy op betroubare raadgewers steun om hierdie nalatenskap-bepalende inisiatiewe te bestuur en suksesvol deur te voer. In hierdie proses is beroepsdiplomate blote toeskouers. Salama (2026) se artikel hieroor ("The end of diplomacy") is insiggewend en beslis die moeite werd om in geheel gelees te word.

Hy beskou die reeds lank bestaande handels- en buitelandsebeleggingsooreenkomste as ekonomiese meevallers wat die aandelemark aanvuur en die gemiddelde Amerikaner help. Sommige van hierdie ooreenkomste wat Trump onderhandel het, is egter vaag of kan dalk jare neem om te verwesenlik, en dit mag dalk nie onmiddellik kiesers se bekommernisse oor hul lewenskoste verminder nie. Gedurende sy tweede ampstermyn het die aandelemark rekordhoogtes in 2025 bereik en was die algehele ekonomiese aktiwiteit in hierdie tydperk bestendig. Presidente in 'n tweede termyn prioritiseer dikwels buitelandse beleid omdat hul status as flou makoue dit moeiliker maak om saakmakende binnelandse inisiatiewe deur te voer. Hulle is ook geneig om buitelandsebeleidsoorwinnings te beskou as boublokke van hul nalatenskap (Ward en McGraw 2025).

Die administrasie se teorie is dat tradisionele diplomatieke strukture buitelandsebeleidsukses belemmer eerder as moontlik maak. Vanuit hierdie perspektief het die Departement van Buitelandse Sake opgeblase geword, ondoeltreffend en gekaap deur burokratiese belange, wat strydig is met presidensiële prioriteite. Deur die burokrasie te verminder word die President in staat gestel om buitelandse beleid direk deur persoonlike verhoudings met buitelandse leiers en aangestelde gesante, wat nie deur institusionele beperkings belas word nie, deur te voer.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Trump se woorde en dade het reeds monumentale verskuiwings in die geopolitiek meegebring. Die gevolge van baie van hierdie veranderinge sal waarskynlik voortduur. Daar kan nie verwag word dat die wêreld ná vier jaar in 2029 na "normaal" sal terugkeer nie. Trump en sy Amerika Eerste-beweging verteenwoordig 'n kragtige stroom in die Amerikaanse samelewing. Trump het reeds die liberale internasionale orde skade berokken en respekteer nie werklik internasionale reg nie. So beskerm hy ook nie die soewereiniteit en integriteit van ander state nie. Hy ondersteun ook nie multilaterale instellings en hul reëls nie. Net so aanvaar sy ondersteuners nie dat hy die land ekonomies en polities verswak en sy beleid ernstige probleme vir die land se ekonomie skep nie.

Reeds ná die eerste jaar van sy tweede termyn kry die opmerking van Zelizer (2025) verdere betekenis wanneer die mees voorspelbare vervang word met die mees onvoorspelbare: "Trump's four-year administration had been unlike anything else American democracy had experienced in recent decades, if ever."

Trump se Amerika Eerste-benadering in elke opsig weerklink ook op internasionale vlak, al kry die VSA se reputasie 'n ernstige knou. In baie Europese en Asiatiese lande het politici, amptenare en sakelui oor geslagte heen met die VSA se globale leierskap grootgeword. Vir baie van hulle was die veiligheidsambreel wat die VSA gebied het, van kardinale belang. Nou laat Trump se uitlatings hierdie eertyds stoere bondgenote, en veral diegene wat deur Rusland of China bedreig voel, onrustig en baie onseker. Leiers in baie van hierdie lande is bekommerd dat die VSA dalk nie meer sy verbintenis om hulle te verdedig sal gestand doen nie.

Die NVS is die duidelikste en gewaagdste uiteensetting en verduideliking van Trump se globale visie. Dit onthul die VSA se voornemens om Latyns-Amerika te oorheers, die politiek in Europa te transformeer, en kommersiële geleenthede in Asië aan te gryp. Trump het te kenne gegee dat die VSA beplan om meer aggressief te wees en sy invloed in die westelike helfte van die wêreld te versprei ná die operasie om Maduro gevange te neem. Nadat sy buitelandsebeleidsfokus in die Westelike Halfrond maande lank byna uitsluitlik op Venezuela gerig was terwyl hy sy oog oor Maduro se doen en late en toesig oor dosyne aanvalle op beweerde dwelmsmokkelbote in die Karibiese Eilande en die oostelike Stille Oseaan gehou het, kom die Departement van Buitelandse Sake se onomwonde verklaring op 5 Januarie 2026: "This is OUR Hemisphere, and President Trump will not allow our security to be threatened" (State Department 2026; hoofletters in die oorspronklike). Op 12 Januarie 2026 het Rubio die EU skerp gekritiseer omdat hulle oor Trump gekla het omdat hy internasionale reg sou oortree het met die VSA se militêre optrede rondom en in Venezuela:

> I think it's pretty RICH […] [T]hese same countries want the USA to send nuclear-capable Tomahawk missiles to protect Europe. But when the U.S. puts aircraft carriers in OUR hemisphere, where WE live […] suddenly that's a problem. The European Union does NOT get to decide what international law is. And they sure as hell don't get to tell the United States how to defend our national security. (Rubio 2025 en deur hom herhaal op X 2026 met hoofletters daarin)

Die inhegtenisneming van Maduro is die duidelikste uitdrukking tot nog toe van Trump se voorneme om die VSA se oorheersing in die Westelike Halfrond te herstel. Of hy dink dat Rusland en China dieselfde invloedsfeerbeginsel op dele van Europa en die Asië-Stille Oseaanstreek kan toepas, bly onduidelik (Ero en Atwood 2026). Dit dui sekerlik op een van die mees bepalende optredes van beide Trump se termyne wat buitelandse aangeleenthede betref.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Selfs al is daar oor vier jaar 'n meer internasionalistiese president in die Withuis, wat ver van seker is, sal dit lank neem vir die VSA om sy reputasie te herstel wat 'n knou gekry het, nie net in die ontwikkelde wêreld nie, maar veral in die Derde Wêreld. Die handelstelsel wat ná die Tweede Wêreldoorlog opgebou is op die beginsel dat voorspelbare reëls bo politieke ingrypings moet seëvier, het in die slag gebly (100 Days 2025). Hierdie stelsel, gegrond op reëls, het nou gestruikel. Dit is hoogs onwaarskynlik dat die VSA gou weer, indien ooit, die gesag van die Wêreldhandelsorganisasie sal aanvaar. Maatreëls wat ingestel word met Trump se straftariewe gaan die wêreldekonomie rem. Daarmee word gepoog om die VSA direk te bevoordeel met die klem op dwang eerder as samewerking en onmiddellike nasionale belange eerder as breër internasionale waardes (Carothers 2025). Omdat tariewe nou onder Trump 'n sentrale instrument in die VSA se buitelandse beleid geword het, en so sal bly, beskou sy administrasie die terugslag van die Hooggeregshof se uitspraak oor tariewe as 'n roete-probleem, eerder as een wat 'n strategiese ommekeer noodsaak. Daarom is nuwe tariewe onmiddellik ingestel ingevolge wetgewing wat daarvoor tot die president se beskikking is.

Trump is geen voorstander van isolasionisme nie. Dit wil nie sê dat hy 'n liberale internasionalis is soos sy Republikeinse en Demokratiese voorgangers nie. Hulle het gepoog om internasionale instellings te versterk, 'n reëlgerigte stelsel te volg en die belangrikheid van internasionale samewerking te beklemtoon waarmee beide nasionale belange en transnasionale uitdagings die hoof gebied kon word. Inteendeel, Trump herskep internasionalisme na sy eie beeld. In sy tweede termyn wend hy sy persoonlike diplomasie nog meer kragdadig aan met sy skynbaar onvermoeibare aptyt vir internasionale betrokkenheid.

> Trump does not seek the end of American international leadership, only its redesign. He has rejected traditional approaches to globalism and interventionism for their inefficiency, their moralism, and their failure to deliver visible results. […] Trump's emerging brand of internationalism is clearer than many expected. Whether it proves durable will depend less on its ambitions than on how the administration – and the public – respond when its internal tensions prove difficult to manage. (Froman 2025)

Die VSA se terugtrekking uit globale diplomasie is gevaarlik, omdat dit instellings wat konflik bestuur, verswak, magsvakuums skep wat ander state op minder liberale terme vul, en die risiko van streekswapenwedlope, ekonomiese fragmentasie en wanberekening tussen groot moondhede verhoog. Dit hou beduidende risiko's in, veral op die gebied van kuberveiligheid en internasionale samewerking. Die onttrekking van die VSA uit globale diplomasie word beskou as 'n roekelose en nadelige stap wat verreikende negatiewe gevolge vir internasionale stabiliteit en samewerking kan hê.

Trump se benadering is konsekwent onortodoks, aanmatigend, eensydig, wispelturig en transaksioneel (Keith en Pfeiffer 2025). In sy tweede termyn het Trump reeds sy onlangse voorgangers oortref in terme van magte wat opgeëis en uitgeoefen word met minimale of oneffektiewe weerstand in die geledere van sy opposisie. Die Kongres het in 'n mate die mag om tariewe te hef aan die Withuis afgestaan. Trump se handelsgeveg is egter meer buitengewoon, die wetlike regverdigings meer gespanne, en die implikasies daarvan meer dramaties vir die ekonomie. Die toekoms van hierdie magsgreep sal hoofsaaklik daarvan afhang of die Hooggeregshof besluit om dit te verwerp of te beperk (Dougthat 2025). Baie kenners op die gebied van internasionale verhoudinge is bekommerd oor wat hulle as 'n ergste scenario beskou: Die Trump-administrasie kan die multilaterale diplomatieke bestel verswak wat die

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

VSA na die Tweede Wêreldoorlog help bou het en dit vervang met ’n minder stabiele een wat deur Trump gelei word (Cohen 2019 en 2026; Freedman 2025).

Teen die tyd dat sy bewegings omgekeer of sy wetlike argumente verwerp word, sal die proses reeds sy politieke werk gedoen het. Trump bewys dat die uitvoerende gesag baie dinge kan doen voordat grondwetlike beperkings hom inhaal. Trump se persoonlike eienskappe is die deurslaggewendste: Sy persoonlike skaamteloosheid en minagting vir institusionele norme, sy vermoë om intrapartymededingers te neutraliseer, ja-broers deur die bevestigingsproses in die Senaat te kry, en die beginsels van mense in sy invloedsfeer na syne om te keer, is sy sterk punte. Daar is geen sekerheid of ’n ander Republikein, hoe populisties of strydlustig ook al, dieselfde sukses gaan behaal nie – ook nie eens ’n tipiese Demokraat nie. ’n Groot gedeelte van sy mag is sy eie. Selfs al verlaat hy die amp ongewild, en selfs al is die volgende president ’n Demokraat, sal hierdie model van uitvoerende mag waarskynlik die een oorleef wat dit geskep het.

The Economist stel dit kort en kragtig:

> His approval among Republicans is at 90%. He has faced little resistance as he has charged ahead on all fronts. The fact that Democrats can neither constrain Mr Trump nor even communicate clearly leaves their base angry. Mr Trump’s ratings are low, but he is more popular than the Democratic Party – not because Republicans and independents disapprove of it (though they do), but because Democrats disapprove of themselves. (Leader 2025b)

Die meer tradisionele Republikeinse wetgewers wat miskien ander standpunte mag ondersteun, bly grootliks stil uit vrees vir ’n uitdaging aan die regterkant. Daarom is daardie senatore en Kongreslede nie bereid om Trump oor botsende kwessies aan te vat nie. Hulle sal bloot nietersaaklik word en uitgestem word en hul volgende verkiesings verloor. In 2025 het Trump die Kongres opsy geskuif deur ’n ongekende aantal uitvoerende bevele uit te reik – meer as 400 tot dusver. Hy het ook fondse teruggehou wat reeds deur die Kongres goedgekeur was – insluitend $4 miljard se buitelandse hulp, in ’n uitdaging van die wetgewende liggaam se bestedingsgesag – bekend as die mag van die beursie. “Data shows that Republicans have voted with a president more this year than any time since the 1950s” (Eva Xiao 2025).

’n Reeks gebeure beklemtoon Trump se fokus op buitelandse aangeleenthede en die versterking van sy nalatenskap in die buiteland tydens sy tweede termyn. ’n Intrahemisfeerkonflik kan Trump se aandag verg en sy eie voorkeuretiket as die “vredespresident” skaad. Daardie aandag saam met al die ander betrokkenheid in buitelandse aangeleenthede kom ten koste van binnelandse vraagstukke. Amptenare in die Withuis het kritiek dat Trump oneweredige aandag aan sake betreffende buitelandse beleid skenk, beantwoord. Hulle verwys na die President se reeks uitvoerende bevele wat daarop gemik is om op binnelandse probleme en kwelpunte te fokus. Trump se bondgenote voer weer aan dat die President se optrede in die buiteland die land binnelands bevoordeel. Ook dat die handelsooreenkomste wat Trump met die EU, Japan en die Verenigde Koninkryk gesluit het, en die konfrontasie met Venezuela, die VSA bevoordeel en teen dwelms en onwettige immigrasie beskerm. Maar die gesaghebbende Quinnipiac University se meningsopname toon dat kiesers Trump nie noodwendig beloon vir al sy aandag aan buitelandse beleid nie. Die peiling het bevind dat 41% sy hantering van buitelandse beleid goedgekeur het, in vergelyking met 54% wat dit afkeur (Quinnipiac University 2025). Maar strateë stem grootliks saam dat die middeltermynverkiesings in November 2026 waarskynlik

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

meer bepaal sal word deur hoe kiesers oor die ekonomie voel as oor Trump se buitelandse-beleidsprestasies (Samuels 2025).

Trump het hom hoofsaaklik met buitelandsebeleidsaangeleenthede gedurende 2025 bemoei, selfs te midde van kommer oor hoe die ekonomie die Republikeinse Party in 2026 se middel-termynverkiesings mag benadeel. Hy het onderneem om die VSA in ’n ander rigting te stuur. Binne ’n jaar het hy dit gedoen deur fundamentele veranderinge aan beleid (buitelandse en binnelandse), partypolitiek en die samelewing in te stel of te soek.

> Many presidents push at mainstream understandings of the limits of executive power when they are trying to solve a specific policy problem. But Mr. Trump has made many attempts to accumulate greater power all at the same time, while routinely and prolifically using emergency authorities meant for dire situations. (Savage en Kanno-Youngs 2025)

Wat ook al die uitkoms van sy buitelandse beleid, sal dit internasionale gevolge hê. Dit hét reeds. Sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog was die VSA se ekonomie en finansiële stelsel die middelpunt van wêreldmarkte. Washington het ’n groot invloed in multilaterale instellings gehad; die IMF en Wêreldbank kan nouliks sonder die teenwoordigheid en steun van die VSA funksioneer as die betroubare dryfveer van wêreldwye ekonomiese groei. Trump se duidelike breuk met tradisionele diplomasie is ’n oorheersende kenmerk van sy buitelandse beleid. Daarmee prioritiseer hy nasionale belange en gebruik hy ontwrigtende metodes, wat weer lei tot bepaalde besluite wat blywende uitdagings vir die VSA se internasionale aansien inhou. Teen die einde van die eerste jaar van sy tweede termyn kan veel van wat hy reeds gedoen het, as onomkeerbaar beskou word, en Washington sal heel waarskynlik moeilik weer dieselfde wees.

2025 was ’n jaar van geopolitieke omwentelinge met een individu die middelpunt van alles: Donald J. Trump. Van tariewe en die handelsoorlog tot pogings om vredemaker te speel in verskeie wêreldwye konflikte ... hy was alomteenwoordig in koerantopskrifte en in die gedagtes van buitelandse leiers wat probeer hond haaraf maak het hoe om ’n heel ander Withuis in ’n onstuimige tydperk te benader. Sy benadering tot buitelandse aangeleenthede kan soos volg saamgevat word: Hy is iemand wat die wêreld deur ’n besigheidslens beskou.

Bibliografie

Boeke

Allsion, A. en P. Zelikow. 1971. *Essence of decisionmaking*. Boston: Little, Brown.

Bush, G. 2010. *Decision points*. New York: Crown Publishers.

Druckman, J. (red.). 2012. *Cambridge handbook of experimental political science*. Cambridge: Cambridge University Press.

Eksteen, R. 2019a. *The role of the highest courts of the United States of America and South Africa, and the European Court of Justice in foreign affairs*. Den Haag: Asser Press/Springer.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Hermann, M. en B. Ozkececi-Taner. 2012. The experiment and foreign policy decision making. In Druckman (red.) 2012:430–42.

Macridis, R. 1958. *Foreign policy in world politics*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Inc.

O'Rourke, L. 2028. *Covert regime change – America's secret cold war*. Ithaca: Cornell University Press.

Snyder, R., H. Bruck en B. Sapin. 2003. *Foreign policy decision-making*. New York: Palgrave Macmillan.

Sonnenfeld, J. en S. Tian. 2026. *Trump's ten commandments: strategic lessons from the Trump leadership toolbox*. Grand Rapids, MI: Forefront Books.

Tocci, N. 2017a. *Framing the EU global strategy. A stronger Europe in a fragile world*. Londen: Palgrave Macmillan.

Zelizer, J. 2022a. The most predictable, unconventional presidency. In Zelizer 2022b:1–26.

—. 2022b. *The presidency of Donald J. Trump: a first historical assessment*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Koerantartikels

100 Days. 2025. Into Trump's second term: What's changed with tariffs, immigration and more. *The New York Times*, 28 April. https://www.nytimes.com/interactive/2025/04/28/us/trump-100-days-actions.html (25 Mei 2025 geraadpleeg).

Barnes, J. en C. Edmondson. 2025. Trump tramples Congress's power, with little challenge from G.O.P. *The New York Times*, 7 September. https://www.nytimes.com/2025/09/07/us/politics/trump-congresss-power.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Bennhold, K. 2026. All eyes on the U.S. in 2026. *The New York Times*, 7 Januarie. https://www.nytimes.com/2026/01/07/world/us-trump-venezuela-2026.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Cohen, P. 2026. "Murky waters" for global businesses after Trump's tariff loss. *The New York Times*, 21 Februarie. https://www.nytimes.com/2026/02/21/business/economy/tariffs-supreme-court-global-busines-reaction.html?smid=whatsapp-nytimes (25 Februarie 2026 geraadpleeg).

Continetti, M. 2025. The Iran strike was the high point of Trump's year. *The Wall Street Journal*, 26 Desember. https://www.wsj.com/opinion/free-expression/the-iran-strike-was-the-high-point-of-trumps-year-ee0cdfde (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Cumming-Bruce, C. 2025. U.S. pledges $2 billion for U.N. Aid but tells agencies to "Adapt, shrink, or die". *The New York Times*, 29 Desember. https://www.nytimes.com/2025/12/29/world/europe/us-un-aid-funding-foreign-assistance.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Douthat, R. 2025. How we got to this Marco Rubio moment. *The New York Times*, 20 Desember. https://www.nytimes.com/2025/12/20/opinion/marco-rubio-trump.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Editorial Board. 2026. Trump unbound: unconstrained at home, adventurist abroad. *Financial Times*, 9 Januarie. https://www.ft.com/content/de864a4d-e2f9-4827-8731-4abae3d30b9e (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Erlanger, S. 2026. Europe and rest of world try to come to terms with Trump the imperialist. *The New York Times*, 7 Januarie. https://www.nytimes.com/2026/01/07/world/europe/trump-venezuela-greenland-ukraine-europe.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Evans-Pritchard, A. 2025. Europe's "great power" dream is in tatters – but don't tell Britain's rejoiners. *The Telegraph*, 5 Augustus. https://www.telegraph.co.uk/business/2025/08/05/europe-has-hit-rock-bottom-dont-tell-rejoiners (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Fedor, L. 2025. US sanctions four traders it says are shipping Venezuelan oil. *Financial Times*, 31 Desember. https://www.ft.com/content/ddcdb2af-48a5-457f-a306-0dae538e9c74 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Freedman, L. 2025. Unserious president; serious country. *Comment is Freed*, 17 September. https://samf.substack.com/p/unserious-president-serious-country (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Gijs, C. 2025. Trump deal threatens EU's image as champion of rules-based trade. *Politico*, 25 Augustus. https://www.politico.eu/article/donald-trump-deal-eu-image-champion-rules-based-trade (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Hauslohner, A., J. Politi en A. Mackinnon. 2026. Marco Rubio's Venezuelan gamble. *Financial Times*, 7 Januarie. https://www.ft.com/content/2a85fc8d-b250-459f-a3a2-c62307d8795e?syn-25a6b1a6=1 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Jimison, R. 2026. These 5 Republicans broke with Trump on Venezuela war powers. *The New York Times*, 8 Januarie. https://www.nytimes.com/live/2026/01/08/world/us-venezuela-trump#five-republicans-congress-trump-venezuela (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Jopson, B. 2025. Drug gangs pose grave threat to European security, agency warns. *Financial Times*, 31 Desember. https://www.ft.com/content/10148719-3761-4b9f-b52c-5829fdc790d0?syn-25a6b1a6=1 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Kanno-Youngs, Z., E. Mega en R. Jimison. 2026. Venezuela updates: Senate advances measure to curb Trump's use of force. *The New York Times*, 8 Januarie. https://www.nytimes.com/live/2026/01/08/world/us-venezuela-trump (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Klein, E. 2025. The Supreme Court is backing Trump's power grab. *The New York Times*, 2 September. https://www.nytimes.com/2025/09/02/opinion/ezra-klein-podcast-kate-shaw.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Krejčí, P. 2025. The cash-and-carry principle of US diplomacy. *Financial Times*, 28 November. https://www.ft.com/content/22d53723-db99-4297-a669-68b496d472ee (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Kroenig, M. 2026. Trump was right to oust Maduro. *The New York Times*, 5 Januarie. https://www.nytimes.com/2026/01/05/opinion/trump-maduro-oust-raid.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Liptak, A. 2025. Chief Justice Roberts lets Trump block foreign aid for now. *The New York Times*, 9 September. https://www.nytimes.com/2025/09/09/us/politics/supreme-court-trump-foreign-aid.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Luce, E. 2025. America's left cannot exploit Trump's failures. *Financial Times*, 9 September. https://www.ft.com/content/dfcacf73-afe0-465b-9e97-70b7e2dcf9ad?syn-25a6b1a6=1 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Mackinnon, A. en R. Milne. 2026. US senators introduce bill to stop military from occupying Nato territories. *Financial Times*, 14 Januarie. https://www.ft.com/content/c8b309a0-d214-4bb7-9630-bfcaa91925a3?syn-25a6b1a6=1 (14 Januarie 2026 geraadpleeg).

Marimow, A. 2025. Supreme Court allows Trump to slash foreign aid. *The New York Times*, 26 September. https://www.nytimes.com/2025/09/26/us/politics/supreme-court-trump-foreign-aid.html (124Januarie 2026 geraadpleeg).

Navarro, P. 2026. U.S. trade and manufacturing. *Real Clear Politics*, 17 Oktober. https://www.realclearpolitics.com/video/2025/10/17/navarro_to_council_on_foreign_relations_what_people_in_this_audience_call_populism_or_nationalism_simply_means_doing_what_is_best_for_americans_first.html (25 Februarie 2025 geraadpleeg).

Norman, P. 2026. Maduro's capture reflects growing role of cyberattacks and satellites in warfare. *The Globe and Mail*, 6 Januarie. https://www.theglobeandmail.com/business/economy/article-venezuela-us-maduro-capture-cyberwarfare-space-satellites (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

O'Brien, J. 2025. EU capitulation to US in trade deal shows weakness of the bloc. *Irish Examiner*, 12 Augustus. https://www.irishexaminer.com/opinion/commentanalysis/arid-41685450.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Opinion. 2025. Trump thought he was leading on trade. No one is following. *The New York Times*, 5 September. https://www.nytimes.com/2025/09/05/opinion/trump-tariffs-international-reaction.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Politi, J. 2025. Donald Trump wields dealmaking diplomacy to shape US foreign policy. *Financial Times*, 22 November. https://www.ft.com/content/7743e2ff-edfd-4af2-8498-bb0ec6a20750 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Romm, T. en C. Smith. 2025. With taxes and tariffs in place, Trump takes reins of U.S. economy. *The New York Times*, 9 Julie. https://www.nytimes.com/2025/07/09/us/politics/trump-bill-tariffs-economy.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Romm, T. en A. Swanson. 2025. Trump's economic agenda hinges on the Supreme Court's tariff ruling. *The New York Times*, 10 September. https://www.nytimes.com/2025/09/10/us/politics/trump-tariffs-supreme-court.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Sandbu, M. 2025. Europe needs a plan for decoupling from America. *Financial Times*, 30 November. https://www.ft.com/content/89f172bb-0d60-47b0-ae56-853d25c52db8 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Sanger, D., T. Pager, K. Rogers en Z. Kanno-Youngs. 2026. Trump lays out a vision of power restrained only by "My own morality". *The New York Times*, 8 Januarie. https://www.nytimes.com/2026/01/08/us/politics/trump-interview-power-morality.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Savage, C. en Z. Kanno-Youngs. 2025. Trump promised radical change in his second term. Here's what he's done so far. *The New York Times*, 27 Desember. https://www.nytimes.com/2025/12/27/us/politics/trump-second-term-promises-actions.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Schuetze, C. 2025. Relationship between U.S. and Germany is "changing", German leader says. *The New York Times*, 31 Desember. https://www.nytimes.com/2025/12/31/world/europe/merz-germany-new-years-speech.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Stephens, B. 2025. The Trump presidency takes a better turn. *The New York Times*, 29 Julie. https://www.nytimes.com/2025/07/29/opinion/trump-president-policy-success.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Tocci, N. 2025. Trump's foreign policy is succeeding in dividing Europe. *Financial Times*, 21 Julie. https://www.ft.com/content/6ef9d415-5096-49c3-9069-4070e43d0f74 (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Ward, A. en M. McGraw. 2025. Trump pivots second term toward foreign policy. *Wall Street Journal*, 30 Oktober. https://www.wsj.com/politics/policy/trump-pivots-second-term-toward-foreign-policy-08d66474 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Ward, J. en V. Volcovici. 2026. Trump withdraws US from dozens of international and UN entities. *Reuters*, 8 Januarie. https://www.reuters.com/world/trump-signs-proclamation-withdrawing-international-organizations-white-house-2026-01-07 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Wolf, M. 2025. Trump's war on Europe. *Financial Times*, 16 Desember. https://www.ft.com/content/b17e6660-7722-4723-953b-2d72e7ec9292 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

—. 2026. The Maga war on European democracy. *Financial Times*, 15 Januarie. https://www.ft.com/content/f1230ddd-0e24-4f0f-8b6e-3fde907fc651?syn-25a6b1a6=1 (15 Januarie 2026 geraadpleeg).

Wong, E. 2025. Trump Administration orders nearly 30 U.S. ambassadors to leave their posts. *The New York Times*, 22 Desember. https://www.nytimes.com/2025/12/22/us/politics/trump-administration-ambassadors-posts.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Wong, E., T. Pager, C. Savage, J.E. Barnes en M. Abi-Habib. 2025. How oil, drugs and immigration fueled Trump's Venezuela campaign. *The New York Times*, 27 Desember. https://www.nytimes.com/2025/12/27/us/politics/venezuela-trump-maduro-oil-boat-strikes-immigration.html (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Xiao, E. 2025. Donald Trump's second term tests deeply polarised Congress. *Financial Times*, 26 Desember. https://www.ft.com/content/f3ef5278-d733-424c-8d0a-eab6e7342a88 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Zhiyenbayev, M. 2025. Pax Americana is over – Middle powers must shape what comes next. *The Astana Times*, 23 Mei. https://astanatimes.com/2025/05/pax-americana-is-over-middle-powers-must-shape-what-comes-next (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Akademiese en algemene tydskrifte en mediakanale

Al-Mamoori, H. 2021. The main effects of Donald Trump's twitter diplomacy. *International Academic Journal of Education & Literature*, 2(2):1–5.

Araya, D. 2025. From Pax Americana to Pax "Multipolaris": the rise of a fragmented global order. Centre for International Governance Innovation. 5 Augustus. https://www.cigionline.org/articles/from-pax-americana-to-pax-multipolaris-the-rise-of-a-fragmented-global-order (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Aslan, A. 2025. Digital diplomacy threat or an opportunity: Donald Trump's social media strategy in international relations. *Multidisciplinary Research International Conference*, 8–9 Oktober. https://www.uow.edu.pk/MRIC/Publications/10th%20MRIC-054.pdf.

Balfour, R. 2026. The cost of Europe's weak Venezuela response. *Strategic Europe*, 6 Januarie. https://carnegieendowment.org/europe/strategic-europe/2026/01/the-cost-of-europes-weak-venezuela-response (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Barry, B. 2025. Defending Europe without the United States: Costs and consequences. *IISS Research Papers*, 15 Mei. https://www.iiss.org/research-paper/2025/05/defending-europe-without--the-united-states-costs-and-consequences (15 Januarie 2026 geraadpleeg).

Bateman, J. en S. Wertheim. 2025. Decoding Trump's foreign policy blueprint. *Carnegie Endowment for International Peace*, 11 Desember. https://carnegieendowment.org/podcasts/the-world-unpacked/decoding-trumps-foreign-policy-blueprint?lang=en (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Beckley, M. 2026. There is only one sphere of influence. Foreign Affairs, 4 Februarie. https://www.foreignaffairs.com/united-states/there-only-one-sphere-influence?utm_medium=social&utm_source=whatsapp_posts&utm_campaign=wu_soc (10 Februarie 2026 geraadpleeg).

Beddoes, Z. 2025. The contours of 21st-century geopolitics will become clearer in 2026. *The Economist*, 10 November. https://www.economist.com/the-world-ahead/2025/11/10/the-contours-of-21st-century-geopolitics-will-become-clearer-in-2026 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Bhardwaj, A. 2026. America First rising: the strategic shift in U.S. foreign policy during Trump's second term. *Foreign Affairs Forum*, 16 Januarie. https://www.faf.ae/home/2026/1/16/america-first-ascendant-the-strategic-transformation-of-us-foreign-policy-under-trumps-second-administration (18 Januarie 2026 geraadpleeg).

Bolton, A. 2026. Hawley changes stance on war powers resolution after Trump backlash. *The Hill*, 14 Januarie. https://thehill.com/homenews/senate/5689193-hawley-republican-venezuela-bill/mlite/ (14 Januarie 2026 geraadpleeg).

Bradley, C. en J. Goldsmith. 2024. Foreign affairs, non-delegation, and the major questions doctrine. *University of Pennsylvania Law Review*, 172:1743–801.

Brooks, E. en S. Kochi 2026. House fails to override 2 Trump vetoes as Republicans back president. *The Hill*, 8 Januarie. https://thehill.com/homenews/house/5679733-house-trump-veto-override-fails/ (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Carothers, T. 2025. Actually, Trump has a coherent vision. *Foreign Policy*, 29 Mei. https://foreignpolicy.com/2025/05/29/trump-us-maga-republican-politics-economy-foreign-policy-culture-society (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Charai, A. 2026. Peace through strength in Venezuela – and the world. *The National Interest*, 3 Januarie. https://nationalinterest.org/feature/peace-through-strength-in-venezuela-and-the-world (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Cohen, E. 2019. Trump's character betrays him. *The Atlantic*. 24 Oktober 2019. https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2019/10/trumps-character-threat-foreign-policy/600616 (15 Februarie 2026 geraadpleeg).

—. 2026. Whatever this is, it is not strategy. *The Atlantic*. 29 Januarie. https://www.theatlantic.com/ideas/2026/01/unserious-national-defense-strategy/685784 (31 Januarie 2026 geraadpleeg).

Dettmer, J. 2025. Trump's new strategy marks the unraveling of the Western alliance. *Politico*, 8 Desember. https://www.politico.eu/article/donald-trump-national-security-strategy-europe (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Doherty, E. 2025. Trump draft executive order would make sweeping changes to the U.S. State Department. *CNBC*, 20 April. https://www.cnbc.com/2025/04/20/trump-state-department-rubio-executive-order-draft.html?msockid=329ad9c667cf68b2012ccd5366cf69fd (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Editorial. 2025. How the Trump administration learned to love foreign aid. *The Economist*, 2 Oktober. https://www.economist.com/finance-and-economics/2025/10/02/how-the-trump-administration-learned-to-love-foreign-aid (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Eikenberry, J. 2017. The plot against American foreign policy. *Foreign Affairs*, https://gji3.scholar.princeton.edu/sites/g/files/toruqf2666/files/gji3/files/may-june_2017_foreign_affairs.pdf.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Eksteen, R. 2019b. Die uitwerking van binnelandse aangeleenthede op buitelandse beleid, met spesifieke verwysing na hedendaagse gebeure in die Verenigde State van Amerika. *Tydskrif vir Geesteswetenskappe*, 59(3):398–412. https://doi.org/10.17159/2224-7912/2019/v59n3a6.

Ero, C. en R. Atwood. 2025. Ten conflicts to watch in 2026. Crisis Group, 31 Desember. https://www.crisisgroup.org/visual-explainers/ten-conflicts-2026 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

—. 2026. Trump and the dangers of spheres of influence. *Time*, 10 Januarie. https://time.com/7344540/trump-venezuela-maduro-sphere-of-influence/ (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Fadel, L. en O. Manuel. 2025. 3 thoughts on Trump's foreign policy from an expert critical of U.S. intervention. NPR, 25 Februarie. https://www.npr.org/2025/02/25/nx-s1-5306874/foreign-policy-expert-stephen-walt-discusses-americas-shifting-alliances (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Filkins, D. 2026a. How Marco Rubio went from "Little Marco" to Trump's foreign-policy enabler. *The New Yorker*, 12 Januarie. https://www.newyorker.com/magazine/2026/01/19/marco-rubio-profile (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

—. 2026b. Power trip: *New Yorker*, 19 Januarie. https://www.zinio.com/za/article/the-new-yorker/january-19-2026-i669127/contributors-a1 (19 Januarie 2026 geraadpleeg).

Foreign Policy Staff. 2025. The winners and losers of Trump's new foreign policy. *Foreign Policy*, 24 Desember. https://foreignpolicy.com/2025/12/24/trump-countries-china-venezuela-saudi-africa-argentina/ (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Foy, H. en R. Milne. 2026. Nato silence on Donald Trump's Greenland threats rattles European allies. *Financial Times*, 10 Januarie. https://www.ft.com/content/d2974417-172f-43f9-a5d5-9f4da48668ae?syn-25a6b1a6=1 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Fritze, J. 2026. Supreme Court rules that Trump's sweeping emergency tariffs are illegal. CNN, 20 Februarie. https://edition.cnn.com/2026/02/20/politics/supreme-court-tariffs (20 Februarie 2026 geraadpleeg).

Fritze, J. en T. Luhby. 2025. Supreme Court backs Trump's effort to dramatically reshape federal government for now. CNN, 8 Julie. https://edition.cnn.com/2025/07/08/politics/supreme-court-trump-rifs (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Froman, M. 2025. A look back at 2025: the year in foreign policy. Council on Foreign Relations, 19 Desember. https://www.cfr.org/article/look-back-2025-year-foreign-policy (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

—. 2026. After the Supreme Court ruling, what is next for Trump's tariffs? The Council on Foreign Relations, 20 Februarie. https://www.cfr.org/articles/after-the-supreme-court-ruling-what-is-next-for-trumps-tariffs (25 Februarie 2026 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Ganchev, I. 2025. Trump's new foreign policy: strategic repositioning in a multipolar world. Centre for Regional Integration, 24 Maart. http://regionalintegration.org/trumps-new-foreign-policy-strategic-repositioning-in-a-multipolar-world (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Garicano, L. 2025. Strategic autonomy for Europe requires economic growth. Centre for Economic Policy Research, 4 September. https://cepr.org/voxeu/columns/strategic-autonomy-europe-requires-economic-growth (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Gilboa, E. 2019. The impact of social media on diplomacy: from information to action. *The Hague Journal of Diplomacy*, 14(2):178–201.

Greene, C. 2026. Trump Administration will suspend visa processing from 75 countries, extending crackdown on legal immigration. *Time*, 14 Januarie. https://time.com/7346329/trump-immigration-visa-processing-pause (15 Januarie 2026 geraadpleeg).

Haas, L. 2026. The dangers of Donald Trump's ad hoc foreign policy. The National Interest, 9 Januarie. https://www.afpc.org/publications/articles/the-dangers-of-donald-trumps-ad-hoc-foreign-policy (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Hagen, L. 2026, How CT's Jim Himes navigates Congress in "unprecedented" Trump era. Connecticut Public Radio, 12 Januarie. https://www.ctpublic.org/news/2026-01-12/jim-himes-ct-intelligence-committee-trump-congress (14 Januarie 2026 geraadpleeg).

Howe, A. 2026. Supreme Court strikes down tariffs. SCOTUSblog, 20 Februarie. https://www.scotusblog.com/2026/02/supreme-court-strikes-down-tariffs (21 Februarie 2026 geraadpleeg).

Hutchison, H. 2026. Scott Bessent lays out future of Trump's tariffs, trade deals. The Daily BS, 22 Februarie. https://thedailybs.com/2026/02/22/scott-bessent-lays-out-future-of-trumps-tariffs-trade-deals/ (28 Februarie 2026 geraadpleeg).

Jones, E. 2026. Solidarity is a must for Europe to ensure its own security. *Strategic Europe*, 8 Januarie. https://carnegieendowment.org/europe/strategic-europe/2026/01/solidarity-is-a-must-for-europe-to-ensure-its-own-security?lang=en (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Joumaa, A. 2026. Analysis – Trump's foreign policy message in a nutshell: "We can reach you". *Aljazeera*, 3 Maart. https://www.aljazeera.com/news/2026/3/3/analysis-trumps-foreign-policy-message-in-a-nutshell-we-can-reach-you (6 Maart 2026 geraadpleeg).

Katz, M. 2025. The Mearsheimer logic underlying Trump's National Security Strategy. E-International Relations, 19 Desember. https://www.e-ir.info/2025/12/19/opinion-the-mearsheimer-logic-underlying-trumps-national-security-strategy (26 Maart 2026 geraadpleeg).

Keith, T. en S. Pfeiffer. 2025. A look at President Trump's foreign policy 6 months into his second administration. NPR, 21 Julie. https://www.npr.org/2025/07/21/nx-s1-5471311/a-look-at-president-trumps-foreign-policy-6-months-into-his-second-administration (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Kissinger, H. 1966. Domestic structure and foreign policy. *Daedalus*, 95(2):501–26.

Klueter, S. 2025. Trump's social media: a comprehensive overview. *Co-operative Food Magazine*, 23 Augustus. https://magazine.co-operativefood.co.uk/blog/trumps-social-media-a-comprehensive (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Kreutzer, P. 2025. Ten principles of operational diplomacy: a framework. Association for Diplomatic Studies and Training. https://adst.org/ten-principles-of-operational-diplomacy-a-framework (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Kupchan, C. en P. Trubowitz. 2025. A middle way for American foreign policy. Foreign Affairs, 31 Desember. https://www.foreignaffairs.com/united-states/middle-way-american-foreign-policy (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Lamont, M., B. Park en E. Ayala-Hurtado. 2017. Trump's electoral speeches and his appeal to the American white working class. *British Journal of Sociology*, 68 (S1):S153–S180. https://dash.harvard.edu/entities/publication/73120379-469b-6bd4-e053-0100007fdf3b (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Leader. 2025a. Trump is a revolutionary. Will he succeed? *The Economist*, 24 April. https://www.economist.com/leaders/2025/04/24/trump-is-a-revolutionary-will-he-succeed (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

—. 2025b. Donald Trump is unpopular. Why is it so hard to stand up to him? *The Economist*, 4 September. https://www.economist.com/leaders/2025/09/04/donald-trump-is-unpopular-why-is-it-so-hard-to-stand-up-to-him (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Lissner, R., D. Sacks e.a. 2025. Unpacking a Trump twist of the National Security Strategy. *Council on Foreign Relations*, 6 Desember. https://www.cfr.org/articles/unpacking-trump-twist-national-security-strategy (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Miklovis. C. 2025. A fractured EU navigates a 2nd Trump term. The World Mind, 31 Januarie. https://www.theworldmind.org/briefing-archive/a-fractured-eu-navigates-a-2nd-trump-term (7 Februarie 2026 geraadpleeg).

Mitchell, E. 2026. Senate shoots down Iran war powers measure. *The Hill*, 24 Maart. https://thehill.com/homenews/senate/5799286-iran-war-powers-resolution-defeated/ (26 Maart 2026 geraadpleeg).

Moroses, D. 2025. Authority for emergency tariffs poses puzzle for justices. *LAW360*, 3 September. https://www.law360.co.uk/articles/2383519/authority-for-emergency-tariffs-poses-puzzle-for-justices (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Nerozzi, D. en E. Stokols. 2025. Inside Trump's small national security team. *Politico*, 7 December. https://www.politico.com/news/2025/12/07/the-small-team-running-trumps-foreign-policy-00679802. (12 Desember 2025 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

O'Hanlon, M. 2026. The illusion of isolationism. *Foreign Affairs*, 5 Januarie. https://www.foreignaffairs.com/united-states/illusion-isolationism (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Perron, N. 2025. What's Plan B? Rebuilding foreign policy in response to the predatory policies of the Trump Administration. *Network for Strategic Analysis*, 7 Julie. https://ras-nsa.ca/whats-plan-b-rebuilding-foreign-policy-in-response-to-the-predatory-policies-of-the-trump-administration (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Princewill, N. 2025. Trump wants to talk business with Africa in hopes of countering China. CNN, 9 Julie. https://edition.cnn.com/2025/07/09/africa/trump-african-leaders-summit-intl (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Ramirez, S. 2026. Europe's crisis of self-confidence: a call for renewal. *The Guardian*, 13 Januarie. https://www.theguardian.com/commentisfree/2026/jan/12/the-guardian-view-on-europes-crisis-of-self-confidence-a-new-mindset-needed-for-new-times (14 Januarie 2026 geraadpleeg).

Roa, C. 2026. Trump's National Security Strategy signals the start of imperial America. The Institute for Peace & Diplomacy, 6 Januarie. https://peacediplomacy.org/2026/01/06/donald-trumps-national-security-strategy-signals-the-start-of-imperial-america (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Roberts, W. 2025. Trump versus the judiciary. *American Bar Association*, 23 Julie. https://www.ibanet.org/Trump-versus-the-judiciary (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Ross, A. en D. Rivers. 2018. Discursive deflection: Accusation of "fake news" and the spread of mis- and disinformation in the tweets of President Trump. *Social Media + Society*, 4(2):1–12.

Sakellariadis, J. 2025. Senior House Dem offers rare praise for Trump. *Politico*, 15 Mei. https://www.politico.com/news/2025/05/15/jim-himes-trump-middle-east-00351854 (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Salama, V. 2026. The end of diplomacy. *The Atlantic*, 24 Februarie. https://www.theatlantic.com/national-security/2026/02/trump-diplomacy-state-department-washington/686126/ (25 Februarie 2026 geraadpleeg).

Samuels, B. 2025. Trump fills end of 2025 with foreign policy. *The Hill*, 30 Desember. https://thehill.com/homenews/administration/5665946-trump-foreign-policy-focus/ (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Sarwari, N. 2026. U.S. Senate once again rejects bid to limit Trump's war powers on Iran. *OMID Radio*, 25 Maart. https://omidradio.com/en/2026/03/25/u-s-senate-once-again-rejects-bid-to-limit-trumps-war-powers-on-ira (27 Maart 2026 geraadpleeg).

Shifrinson, J., E. Ashford, B. Crandall e.a. 2025. U.S. Foreign Policy surprises in 2025. Center for International and Security Studies at Maryland (CISSM), University of Maryland. 30 Desember 2025. https://cissm.umd.edu/research-impact/publications/us-foreign-policy-surprises-2025 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Stanton, J. 2025. US Supreme Court ponders the balance of power – and sides with President Trump. *The Conversation*, 2 Julie. https://theconversation.com/us-supreme-court-ponders-the-balance-of-power-and-sides-with-president-trump-260258 (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Stepansky, J. 2026. Maduro abduction shows influence, limits of US Secretary of State Rubio. *Aljazeera*, 6 Januarie. https://www.aljazeera.com/news/2026/1/6/maduro-abduction-shows-influence-limits-of-us-secretary-of-state-rubio (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Stokols, E. 2025. "This is shattering": Europe reels from Trump's new world order. *Politico*, 23 Desember. https://www.politico.com/news/2025/12/23/this-is-shattering-europe-reels-from-trumps-new-world-order-00703927 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Suter, T. 2026. Top House Intelligence democrat labels Venezuela operation "imperial adventure". *The Hill*, 4 Januarie. https://thehill.com/policy/defense/5672146-venezuela-operation-himes-criticis (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Talbot, M. 2026. Under threat. *The New Yorker*, 19 Januarie. https://www.magzter.com/stories/culture/The-New-Yorker/UNDER-THREAT (25 Januarie 2026 geraadpleeg).

Tama, J. 2025. Congress can check the president on foreign policy – even under Trump. Emissary – Carnegie Endowment for International Peace, 30 Januarie. https://carnegieendowment.org/emissary/2025/01/trump-congress-foreign-policy-check?lang=en (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Tanis, T. 2025. President Trump can continue to withhold billions in foreign aid, court rules. NPR, 13 Augustus. https://www.npr.org/sections/goats-and-soda/2025/08/13/nx-s1-5501666/trump-administration-foreign-aid (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Torossian, R. 2025. President Trump's communications strategy: possible insight. *O'Dwyer's*, 16 Januarie. https://www.odwyerpr.com/story/public/22407/2025-01-16/president-trumps-communications-strategy-possible-insight.html (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Torpey, J. 2025. Trump's second term and Europe. International Horizons, 13 Februarie. https://ralphbuncheinstitute.org/trumps-second-term-and-europe (18 Februarie 2026 geraadpleeg).

United States. 2026. Marco Rubio, the chameleon in the war room. *The Economist*, 23 Maart. https://economist.com/united-states/2026/03/23/marco-rubio-the-chameleon-in-the-war-room (28 Maart 2026 geraadpleeg).

Waldman, T. 2026. What Thucydides could really teach Trump. *Survival*, 68(1):149–58.

Waterhouse, B. 2017. Donald Trump: Foreign Affairs. UVA – Miller Center, 11 April. https://millercenter.org/president/trump/foreign-affairs (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Wither, J. 2026. Making sense of hybrid warfare. *Connections: The Quarterly Journal*, 15(2):73–87.

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Zurcher, A. en T. Geoghegan. 2025. Has Trump kept his day one promises? BBC, 23 Februarie. https://www.bbc.com/news/articles/crlx8w5wdl0o (6 Maart 2026 geraadpleeg).

Hofsake, wetgewing, Withuis, staatsdepartemente en ander

America First policy directive to the secretary of state. 2025. The White House, 20 Januarie. https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/01/america-first-policy-directive-to-the-secretary-of-state (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Executive Order 14199. 2025. Withdrawing the United States from and ending funding to certain United Nations Organizations and reviewing United States support to all international organizations. Federal Register, 10 Februarie. https://www.federalregister.gov/documents/2025/02/10/2025-02504/withdrawing-the-united-states-from-and-ending-funding-to-certain-united-nations-organizations-and (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Haig v. Agee, 1981. 453 U.S. 280.

Harisiades v. Shaughnessy, 1952. 342 U.S. 580.

International. 2025. Trumpworld thinks Europe has betrayed the West. *The Economist*, 2 Desember. https://www.economist.com/international/2025/12/02/trumpworld-thinks-europe-has-betrayed-the-west (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

International Emergency Economic Powers Act. 1977. https://www.congress.gov/crs-product/R45618 (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

Learning Resources, Inc. v. Trump, 607 U.S. 2026.

Lexington. 2026. The radical honesty of Donald Trump. *The Economist*, 7 Januarie. https://www.economist.com/united-states/2026/01/07/the-radical-honesty-of-donald-trump (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Pillar VI. 2025. Establish an America First Foreign Policy. *America First AGENDA*, 2025. https://agenda.americafirstpolicy.com/strengthen-leadership/establish-an-america-first-foreign-policy (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Press Statement. 2025. Announcement of actions to combat the Global Censorship-Industrial Complex. State Department, 23 Desember. https://www.state.gov/releases/office-of-the-spokesperson/2025/12/announcement-of-actions-to-combat-the-global-censorship-industrial-complex (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Quinnipiac University. 2025. Voters give democrats in Congress a record low job approval but still might vote for them in 2026, Quinnipiac University National Poll finds; Majority think Trump’s use of Presidential power goes too far. National Poll, 17 Desember. https://poll.qu.edu/poll-release?releaseid=3943 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Reuben, A. 2025. Why Trump is targeting Spain over Nato spending. BBC, 24 Junie. https://www.bbc.com/news/articles/ckg3082d3ero (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

https://doi.org/10.56273/1995-5928/2026/j23n2b4

Rubio, M. 2025. Secretary of State Marco Rubio remarks to the press. U.S. Department of State, 17 November. https://www.state.gov/releases/office-of-the-spokesperson/2025/11/secretary-of-state-marco-remarks-to-the-press (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

—. 2026. Ending the charade of wasteful international organizations. State Department, 10 Januarie. https://statedept.substack.com/p/ending-the-charade-of-wasteful-international (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

State Department. 2026. This is our hemisphere. Post, X, 5 Januarie. https://x.com/StateDept/status/2008221563888292207 (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

Trump, D. 2026. State of the Union Address. *WTOP News*, 24 Februarie https://wtop.com/news/2026/02/read-the-complete-transcript-of-trumps-2026-state-of-the-union/ (28 Februarie 2026 geraadpleeg).

Trump v. V.O.S. Selections, Inc. 2025. Petition for a Writ of Certiorari. https://www.documentcloud.org/documents/26082939-tariff-vos-selections-cert-petition/?mode=document (12 Januarie 2026 geraadpleeg).

US Senate approves cutting billions in foreign aid as Trump demands. 2025. *Aljazeera*, 7 Julie. https://www.aljazeera.com/news/2025/7/17/us-senate-approves-cutting-billions-in-foreign-aid-as-trump-demands (9 Oktober 2025 geraadpleeg).

White House. 2025a. President Trump is leading with peace through strength. White House Newsletter, 4 Maart. https://www.whitehouse.gov/articles/2025/03/president-trump-is-leading-with-peace-through-strength (8 Maart 2026 geraadpleeg).

—. 2025b. National Security Strategy of the United States of America, November 2025. White House Publication, 4 November. https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2025/12/2025-National-Security-Strategy.pdf.

—. 2026. President Trump’s peace through strength: Renewed American leadership and global security. The White House, 14 Februarie. https://www.whitehouse.gov/articles/2026/02/president-trumps-peace-through-strength-renewed-american-leadership-and-global-security (18 Februarie 2026 geraadpleeg).